

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

62. vuosikerta

14. tammikuuta 2019

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuim

2019/C 16/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuim

2019/C 16/02 Yhdistetyt asiat C-569/16 ja C-570/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 6.11.2018 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Bundesarbeitsgericht – Saksa) – Stadt Wuppertal v. Maria Elisabeth Bauer (C-569/16) sekä Volker Willmeroth TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth eK:n omistajana v. Martina Broßonn (C-570/16) (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Työajan järjestäminen — Direktiivi 2003/88/EY — 7 artikla — Oikeus palkalliseen vuosilomaan — Työsuhde, joka päättyy työntekijän kuoleman takia — Kansallinen säännöstö, joka estää maksamasta työntekijän oikeudenomistajille rahallisen korvauksen hänen pitämättä jääneestä palkallisesta vuosilomastaan — Velvollisuus tulkita kansallista oikeutta unionin oikeuden mukaisesti — Euroopan unionin perusoikeuskirja — Mahdollisuus vedota perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohtaan yksityisten välisessä oikeusriidassa) 2

2019/C 16/03 Asia C-619/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 6.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg – Saksa) – Sebastian W. Kreuziger v. Land Berlin (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Työajan järjestäminen — Direktiivi 2003/88/EY — 7 artikla — Oikeus palkalliseen vuosilomaan — Kansallinen säännöstö, jonka mukaan pitämättä jäänyt vuosiloma ja rahallinen korvaus mainitusta lomasta menetetään, jos työntekijä ei ole tehnyt lomahakemusta ennen työsuhteen päättymistä) 3

2019/C 16/04	Yhdistetyt asiat C-622/16 P–C-624/16 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 6.11.2018 – Valittajana Scuola Elementare Maria Montessori Srl sekä muina osapuolina Euroopan komissio ja Italian tasavalta (C-622/16 P); valittajana Euroopan komissio sekä muina osapuolina Scuola Elementare Maria Montessori Srl ja Italian tasavalta (C-623/16 P); valittajana Euroopan komissio sekä muina osapuolina Pietro Ferracci ja Italian tasavalta (C-624/16 P) (Muutoksenhaku — Valtiontuet — Päätös, jossa sisämarkkinoille soveltumattoman tuen takaisinperiminen todetaan mahdottomaksi — Päätös, jossa todetaan, ettei kyseessä ole valtiontuki — Valtiontuen saajien kilpailijoiden nostama kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Säätelytoimi, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä — Yksityistä suoraan koskeva toimi — Täydellisen mahdottomuuden käsite, joka koskee sisämarkkinoille soveltumattoman valtiontuen takaisinperimistä — Valtiontuen käsite — Yrityksen ja taloudellisen toiminnan käsitteet)	4
2019/C 16/05	Asia C-684/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 6.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesarbeitsgericht – Saksa) – Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV v. Tetsuji Shimizu (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Työajan järjestäminen — Direktiivi 2003/88/EY — 7 artikla — Oikeus palkalliseen vuosilomaan — Kansallinen säännöstö, jonka mukaan pitämättä jäänyt palkallinen vuosiloma ja rahallinen korvaus mainitusta lomasta menetetään, jos työntekijä ei ole tehnyt lomahakemusta ennen työsuhteen päättymistä — Direktiivi 2003/88/EY — 7 artikla — Velvollisuus tulkita kansallista oikeutta unionin oikeuden mukaisesti — Mahdollisuus vedota Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohtaan yksityisten välisessä oikeusriidassa)	5
2019/C 16/06	Asia C-18/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgerichtshof – Itävalta) – Danieli & C. Officine Meccaniche SpA ym. v. Regionale Geschäftsstelle Leoben des Arbeitsmarktservice (Ennakkoratkaisupyyntö — Uusien jäsenvaltioiden liittyminen — Kroatian tasavalta — Siirtymäkauden toimet — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Direktiivi 96/71/EY — Työntekijöiden lähettäminen työhön — Kroatian ja kolmansien valtioiden kansalaisten lähettäminen työhön Itävaltaan Italiaan sijoittautuneen yrityksen välityksellä)	6
2019/C 16/07	Asia C-33/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 13.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bezirksgericht Bleiburg/Okrajno Sodišče Pliberk – Itävalta) – Čepelnik d.o.o. v. Michael Vavti (Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 56 artikla — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Rajoitukset — Palvelut sisämarkkinoilla — Direktiivi 2006/123/EY — Työoikeus — Työntekijöiden lähettäminen rakennustöiden suorittamista varten — Työntekijöiden ilmoittaminen — Palkkakuittien säilyttäminen ja kääntäminen — Maksujen suorittamisen lopettaminen — Palvelun vastaanottaja maksaa vakuuden — Palvelun suorittajalle mahdollisesti määrättävän sakon takaaminen)	7
2019/C 16/08	Yhdistetyt asiat C-47/17 ja C-48/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 13.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt rechtbank Den Haag, Haarlemin istuntopaikka – Alankomaat) – X (C-47/17) ja X (C-48/17) v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EU) N:o 604/2013 — ja asetukset (EY) N:o 1560/2003 — Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittäminen — Määrittämisen perusteet ja menettelyt — Turvapaikanhakijan vastaanottoa tai takaisinottoa koskeva pyyntö — Pyyntöön saaneen jäsenvaltion kieltävä vastaus — Uudelleen käsittelypyyntö — Asetuksen N:o 1560/2003 5 artiklan 2 kohta — Vastaamiselle asetettu määräaika — Päättyminen — Vaikutukset)	7
2019/C 16/09	Asia C-93/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 14.11.2018 – Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Valtiontuet — Säätöjenvastaisiksi ja sisämarkkinoille soveltumattomiksi todetut tuet — Takaisinperimisvelvollisuus — Unionin tuomioistuimen tuomio, jossa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen todetaan — Sekä siviili- että sotilasalan toimintaa harjoittava yritys — Täytäntöönpanon laiminlyönti — Jäsenvaltion keskeiset turvallisuusedut — SEUT 346 artiklan 1 kohdan b alakohta — Taloudelliset seuraamukset — Uhkasakko — Kiinteämääräinen hyvitys — Maksukyky — N-tekijä — Maksukyvyyn arvioimisen perustana olevat tekijät — Bruttokansantuote — Jäsenvaltion painotetut äännet Euroopan unionin neuvostossa — Neuvoston uusi äänestysääntö)	8

2019/C 16/10	Asia C-171/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 7.11.2018 – Euroopan komissio v. Unkari (jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2006/123/EY — 15 – 17 artikla — SEUT 49 artikla — Sijoittautumisvapaus — SEUT 56 artikla — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Kansallinen mobiilimaksujärjestelmä — Monopoli)	9
2019/C 16/11	Asia C-215/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 14.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Vrhovno sodišče – Slovenia) – Nova Kreditna Banka Maribor d.d. v. Slovenian valtio (Ennakkoratkaisupyyntö — Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Julkisen sektorin tietojen uudelleenkäyttö — Direktiivi 2003/98/EY — 1 artiklan 2 kohdan c alakohdan kolmas luettelukohta — Luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin sovellettavat vakavaraisuusvaatimukset — Asetus (EU) N:o 575/2013 — Tiedot, joita luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten on julkistettava — 432 artiklan 2 kohta — Poikkeukset julkistamisvelvollisuudesta — Liikesalaisuuksina tai luottamuksellisina pidettävät kaupalliset tiedot — Soveltuvuus — Luottolaitokset, joista valtio omistaa enemmistön — Kansallinen säännöstö, jossa säädetään, että tietyt mainittujen laitosten hallussa olevat kaupalliset tiedot ovat julkisia)	10
2019/C 16/12	Asia C-238/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Vilniaus miesto apylinkės teismas – Liettua) – UAB ”Renega” v. AB ”Energijos skirstymo operatorius” ja AB ”Lietuvos energijos gamyba” (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2009/72/EY — 3 artiklan 2, 6 ja 15 kohta ja 36 artiklan f alakohta — Sähkön sisämarkkinat — Ennakkoratkaisukysymysten hypoteettisuus — Ennakkoratkaisupyyntön tutkimatta jättäminen)	10
2019/C 16/13	Asia C-247/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 13.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt korkein oikeus – Suomi) – Luovuttamismenettely, joka koskee Denis Raugėviciusta (Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan unionin kansalaisuus — SEUT 18 ja SEUT 21 artikla — Kolmannen valtion jäsenvaltiolle lähettämä pyyntö, joka koskee sellaisen unionin kansalaisen luovuttamista, joka on toisen jäsenvaltion kansalainen ja joka on käyttänyt oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa – Pyyntö, joka on esitetty vapausrajoituksen täytäntöönpanoa eikä syytöksiä varten — Luovuttamiskielto, jota sovelletaan ainoastaan valtion omiin kansalaisiin — Vapaan liikkuvuuden rajoitus — Rankaisematta jäämisen estämiseen perustuva oikeuttamisperuste — Oikeasuhteisuus)	11
2019/C 16/14	Asia C-257/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Raad van State – Alankomaat) – C ja A v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen toimivalta — Direktiivi 2003/86/EY — Oikeus perheen yhdistämiseen — 15 artikla — Erillisen oleskeluluvan epääminen — Kansallinen säännöstö, jossa säädetään velvollisuudesta läpäistä kotoutumiskoe)	12
2019/C 16/15	Yhdistetyt asiat C-293/17 ja C-294/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 7.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntöt, jotka on esittänyt Raad van State – Alankomaat) – Coöperatie Mobilisation for the Environment UA ja Vereniging Leefmilieu v. College van gedeputeerde staten van Limburg ja College van gedeputeerde staten van Gelderland (C-293/17) sekä Stichting Werkgroep Behoud de Peel v. College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant (C-294/17) (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 92/43/ETY — Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelu — Erityisten suojelutoimien alueet — 6 artikla — Asianmukainen arviointi suunnitelman tai hankkeen vaikutuksista alueeseen — Kansallinen ohjelma typpilaskeumien torjumiseksi — Käsitteet ”hanke” ja ”asianmukainen arviointi” — Kokonaisvaltainen ennakoarviointi, kun annetaan erillinen hyväksyntä tällaisia laskeumia aiheuttavalle maatalousyritykselle)	13
2019/C 16/16	Asia C-296/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 14.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Varhoven kasatsionen sad – Bulgaria) – Wiemer & Trachte GmbH, selvitystilassa v. Zhan Oved Tadzher (Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Maksukyvyttömyysmenettelyt — Asetus (EY) N:o 1346/2000 — 3 artiklan 1 kohta — Kansainvälinen toimivalta — Takaisinsaantikanne — Jäsenvaltion, jonka alueella maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu, tuomioistuinten yksinomainen toimivalta)	14

2019/C 16/17	Asia C-308/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberster Gerichtshof – Itävalta) – Helleenien tasavalta v. Leo Kuhn (Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EU) N:o 1215/2012 — Tuomioistuimen toimivalta siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Soveltamisala — 1 artiklan 1 kohta — Siviili- ja kauppaoikeudellisen asian käsite — Jäsenvaltion liikkeeseen laskemat joukkovelkakirjat — Yksityisen sektorin osallistuminen kyseisen valtion valtionvelan uudelleenjärjestelyyn — Lainaehtojen yksipuolinen ja taannehtiva muuttaminen — Yhteistoimintalausekkeet — Kanne, jonka kyseisten joukkovelkakirjojen haltijoina olevat yksityiset velkojat ovat luonnollisina henkilöinä nostaneet mainittua valtiota vastaan — Valtion vastuu teoista ja laiminlyönneistä, jotka on tehty julkista valtaa käytettäessä)	15
2019/C 16/18	Asia C-310/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 13.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden – Alankomaat) – Levola Hengelo BV v. Smilde Foods BV (Ennakkoratkaisupyyntö — Teollis- ja tekijänoikeudet — Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistaminen tietoyhteiskunnassa — Direktiivi 2001/29/EY — Soveltamisala — 2 artikla — Kappaleen valmistamista koskeva oikeus — Teoksen käsite — Elintarvikkeen maku)	16
2019/C 16/19	Asia C-330/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 15.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Verbraucherzentrale Baden-Württemberg eV v. Germanwings GmbH (Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EY) N:o 1008/2008 — 2 artiklan 18 alakohta — 23 artiklan 1 kohta — Kuljetus — Lentoliikenteen harjoittamisen yhteiset säännöt Euroopan unionissa — Tiedottaminen — Lopullisen hinnan ilmoittaminen — Lentohinnan sisällyttäminen lopulliseen hintaan — Velvollisuus ilmoittaa lentohinnat euroina tai paikallisessa valuutassa — Merkityksellisen paikallisen valuutan valinta — Liittymäperusteet)	16
2019/C 16/20	Asia C-334/17 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 15.11.2018 – Valittajana Viron tasavalta sekä muina osapuolina Euroopan komissio ja Latvian tasavalta (Muutoksenhaku — Yhteinen markkinajärjestely — Markkinoilta poistamattomista ylijäämäsokerimääräistä perittävä maksu — Päätös 2006/776/EY — Euroopan komission lopullisen päätöksen muuttamista koskeva vaatimus — Hylkäyskirje — Hylkäyskirjeestä tehty valitus — Tutkittavaksi ottaminen)	17
2019/C 16/21	Asia C-342/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale amministrativo regionale per il Veneto – Italia) – Memoria Srl ja Antonia Dall’Antonia v. Comune di Padova (Ennakkoratkaisupyyntö — Sijoittautumisvapauden rajoitukset — Unionin tuomioistuimen toimivalta — Ennakkoratkaisupyyntöön tutkittavaksi ottaminen — Täysin jäsenvaltion sisäinen tilanne — Kansallinen sääntely, jolla kielletään kokonaan tuhkaurnien säilyttämiseen liittyvä voittoa tavoitteleva toiminta — Oikeasuhteisuuden arviointi — Kansallisen sääntelyn johdonmukaisuus)	18
2019/C 16/22	Asia C-380/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Raad van State – Alankomaat) – K ja B v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen toimivalta — Direktiivi 2003/86/EY — Oikeus perheenyhdistämiseen — 12 artikla — Kansainvälisen suojelun myöntämistä seuraavan kolmen kuukauden määräajan noudattamatta jättäminen — Toissijaisen suojeluaseman saaja — Viisumihakemuksen hylkääminen)	18
2019/C 16/23	Asia C-432/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Supreme Court of the United Kingdom – Yhdistynyt kuningaskunta) – Dermot Patrick O’Brien v. Ministry of Justice, aiemmin Department for Constitutional Affairs (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 97/81/EY — UNICE:n, CEEP:n ja EAY:n tekemä osa-aikatyötä koskeva puitesopimus — 4 lauseke — Syrjintäkiellon periaate — Osa-aikaiset työntekijät — Vanhuuseläke — Eläkkeen määrän laskeminen — Direktiivin 97/81/EY saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä asetetun määräajan päättymistä edeltäneiden palvelusvuosien huomioon ottaminen — Uuden lainsäädännön soveltaminen välittömästi aikaisemman lainsäädännön soveltamisaikana syntyneiden tilanteiden tuleviin vaikutuksiin)	19

2019/C 16/24	Asia C-457/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Heiko Jonny Maniero v. Studienstiftung des deutschen Volkes eV (Ennakkoratkaisupyyntö — Rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumaton yhdenvertainen kohtelu — Direktiivi 2000/43/EY — 3 artiklan 1 kohdan g alakohta — Soveltamisala — Koulutuksen käsite — Ulkomailla toteutettavien tutkimus- tai opiskeluhankkeiden tukemiseen yksityisestä säätiöstä myönnetyt stipendit — 2 artiklan 2 kohdan b alakohta — Välillinen syrjintä — Kyseisten stipendien myöntämisen edellytyksenä on Saksassa on suoritettu ensimmäinen oikeustieteellinen valtiontutkinto (Erste Juristische Staatsprüfung))	20
2019/C 16/25	Asia C-461/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 7.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court – Irlanti) – Brian Holohan ym. v. An Bord Pleanála (Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö — Direktiivi 92/43/EY — Luontotyyppien suojelu — Luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelu — Tienrakennushanke — Ympäristövaikutusten asianmukainen arviointi — Perusteluvollisuuden laajuus — Direktiivi 2011/92/EU — Tiettyjen hankkeiden vaikutusten arviointi — Liitteessä IV oleva 3 kohta — 5 artiklan 3 kohdan d alakohta — Käsitteen ”tärkeimmät vaihtoehdot” ulottuvuus)	21
2019/C 16/26	Asia C-484/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Raad van State – Alankomaat) – K v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2003/86/EY — Oikeus perheen yhdistämiseen — 15 artikla — Erillisen oleskeluluvan epääminen — Kansallinen säännöstö, jossa säädetään velvollisuudesta läpäistä kotoutumiskoe)	22
2019/C 16/27	Asia C-495/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 8.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunalul Prahova – Romania) – Cartrans Spedition SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova ja Direcția Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii (Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — Vapautukset — 146 artiklan 1 kohdan e alakohta ja 153 artikla — Välittömästi tavaroiden maastavientiin liittyvät maantiliikenteen kuljetustoimet — Tällaisiin liiketoimiin osallistuvien välittäjien suorittamat suoritukset — Tavaroiden maastavientiä koskevat näyttösäännöt — Tulli-ilmoitus — TIR-carnet)	22
2019/C 16/28	Asia C-502/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 8.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Vestre Landsret – Tanska) – C&D Foods Acquisition ApS v. Skatteministeriet (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Tytär-yhtiön tytäryhtiön osakkeiden suunniteltu myynti — Tätä myyntiä varten hankittuihin palveluihin liittyvät kustannukset — Myynnin toteutumatta jääminen — Ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähentämisvaatimus — Arvonlisäveron soveltamisala)	23
2019/C 16/29	Asia C-544/17 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.11.2018 – Valittajina BPC Lux 2 Sàrl ym. sekä muina osapuolina Euroopan komissio ja Portugalin tasavalta (Muutoksenhaku — Valtiontuet — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Portugalin viranomaisten tuki rahoituslaitos Banco Espírito Santo SA:n kriisinratkaisulle — Omaisuudenhoito-yhtiön perustaminen ja pääomittaminen — Euroopan komission päätös, jossa tuki todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi — Oikeussuojan tarve — Kanne kansallisissa tuomioistuimissa Banco Espírito Santon kriisinratkaisupäätöksen kumoamiseksi)	24
2019/C 16/30	Asia C-592/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 15.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Vestre Landsret – Tanska) – Skatteministeriet v. Baby Dan A/S (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen tullitariffi — Yhdistetty nimikkeistö — Tariffiluokittelu — Nimikkeet ja alanimikkeet 4421, 7326, 7318 15 90, 7318 19 00 ja 9403 90 10 — Erityisesti lasten turvaporttien kiinnittämiseen suunniteltu tavara — Polkumyynti — Asetuksen (EY) N:o 91/2009 pätevyys — Kiinasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonti — Maailman kauppajärjestön (WTO) polkumyynnin vastainen sopimus — Asetus (EY) N:o 384/96 — 3 artiklan 2 kohta ja 4 artiklan 1 kohta — Yhteisön tuotannonalan määritelmä)	24

2019/C 16/31	Asia C-648/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 15.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa – Latvia) – BTA Baltic Insurance Company AS, aiemmin Balcia Insurance SE v. Baltijas Apdrošināšanas Nams AS (Ennakkoratkaisupyyntö — Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava pakollinen vakuutus — Direktiivi 72/166/ETY — 3 artiklan 1 kohta — Ajoneuvojen käytön käsite — Liikennevahinko, jossa on osallisina kaksi pysäköintialueelle pysäköityä ajoneuvoa — Ajoneuvon omaisuusvahingot, jotka sen viereen pysäköidyn ajoneuvon matkustaja on aiheuttanut avatessaan tämän ajoneuvon oven)	25
2019/C 16/32	Asia C-426/17: Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 25.10.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de lo Social n ^o 2de Terrassa – Espanja) – Elena Barba Giménez v. Francisca Carrión Lozano (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 47 artikla — Oikeusavun saaja — Viran puolesta nimettävien asianajajien palkkaus — Asianajajayhteisön vahvistamat palkkiot — Asianajaja ei ole ennalta ilmoittanut asiakkaalleen palkkioitaan — Palkkiovaatimus — Kohtuuttomien ehtojen ja vilpillisten menettelyjen olemassaolon valvonta — Pääasian oikeudenkäynti — Asian saattaminen toimivaltaisen elimen tutkittavaksi — Asiaa ei ole saatettu ennakkoratkaisupyyntöön esittäneen tuomioistuimen käsiteltäväksi — Vastaukset ennakkoratkaisukysymyksiin — Hyödyllisyyden puuttuminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	26
2019/C 16/33	Asia C-300/18 P: Valitus, jonka UF on tehnyt 3.5.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-422/17, UF v. parlamentti ja neuvosto, 7.3.2018 antamasta määräyksestä	26
2019/C 16/34	Asia C-534/18 P: Valitus, jonka Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez on tehnyt 15.8.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-577/15, Uribe-Etxebarria Jiménez v. EUIPO – Núcleo de comunicaciones y control (SHERPA), 29.5.2018 antamasta tuomiosta	27
2019/C 16/35	Asia C-551/18 PPU: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van Cassatie (Belgia) on esittänyt 29.8.2018 – IK	28
2019/C 16/36	Asia C-568/18 P: Valitus, jonka Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH on tehnyt 11.9.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-643/13, Rogesa v. komissio, 11.7.2018 antamasta tuomiosta	29
2019/C 16/37	Asia C-656/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Erding (Saksa) on esittänyt 19.10.2018 – F v. Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV	30
2019/C 16/38	Asia C-676/18: Kanne 30.10.2018 – Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta	30
2019/C 16/39	Asia C-685/18 PPU: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court (Irlanti) on esittänyt 7.11.2018 – Minister for Justice and Equality v. ND	31
2019/C 16/40	Asia C-288/17: Unionin tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtajan määräys 19.9.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d'État – Ranska) – Fédération des fabricants de cigares, Coprova, E-Labo France ja Smakq développement v. Premier ministre ja Ministre des Affaires sociales et de la Santé, sekä muina osapuolina Société J. Cortès France, Scandinavian Tobacco Group France ja Villiger France	32
2019/C 16/41	Asia C-299/18: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 22.8.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Düsseldorf – Saksa) – Stefan Neldner v. Eurowings GmbH	32

Unionin yleinen tuomioistuin

2019/C 16/42	Asia T-316/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.11.2018 – PKK v. neuvosto (Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — PKK:hon terrorismin torjumiseksi kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Neuvoston toimivalta — Mahdollisuus luokitella kolmannen valtion viranomaisen yhteisessä kannassa 2001/931/YUTP tarkoitetuksi toimivaltaiseksi viranomaiseksi — Varojen jäädyttämistä koskevien päätösten tosiasiallinen perusta — Viittaus terroritekoihin — TuomioistuINVALVONTA — Perusteluvollisuus — Lainvastaisuusväite)	33
2019/C 16/43	Asia T-793/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.11.2018 – Tempus Energy ja Tempus Energy Technology v. komissio (Valtiontuet — Yhdistyneen kuningaskunnan kapasiteettimarkkinat — Tukijärjestelmä — SEUT 108 artiklan 2 ja 3 kohta — Asetuksen (EY) N:o 659/1999 4 artiklan 3 tai 4 kohdassa tarkoitettu epäilyjen käsite — Suuntaviivat valtiontuesta ympäristönsuojelulle ja energialalle vuosiksi 2014 – 2020 — Vastustamatta jättämistä koskeva päätös — Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamatta jättäminen — Asianomaisten osapuolten menettelylliset oikeudet)	35
2019/C 16/44	Asiat T-639/15–T-666/15 ja T-94/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.9.2018 – Psara ym. v. parlamentti (Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Euroopan parlamentti — Parlamentin jäsenten korvausten käyttö — Tutustumisoikeuden epääminen — Asiakirjat, joita ei ole olemassa — Henkilötiedot — Asetus (EY) N:o 45/2001 — Tietojen siirtämisen tarpeellisuus — Konkreettinen ja asiakirjakohtainen tutkinta — Oikeus tutustua asiakirjoihin osittain — Kohtuuton hallinnollinen rasite — Perusteluvollisuus)	36
2019/C 16/45	Asia T-718/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2018 – Mad Dogg Athletics v. EUIPO – Aerospinning Master Franchising (SPINNING) (EU-tavaramerkki — Menettämismenettely — EU-sanamerkki SPINNING — Tavaramerkin julistaminen osittain menetetyksi — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 51 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 58 artiklan 1 kohdan b alakohta))	38
2019/C 16/46	Asia T-724/16 P: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2018 – Cocchi ja Falcione v. komissio (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Kansallisten eläkeoikeuksien siirtäminen — Henkilöstösääntöjen 24 artikla — Unionin avustamisvelvollisuus — Kantajien oikeussuojan tarpeen menettäminen oikeudenkäynnin aikana — Lausunnon antamisen raukeaminen ensimmäisessä oikeusasteessa — Syy-yhteys)	39
2019/C 16/47	Asia T-827/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2018 – QB v. EKP (Henkilöstö — EKP:n henkilöstö — Arviointikierros — Urakehitystä koskeva kertomus [2015] — Mahdollisuus ammattijärjestön edustajan läsnäoloon arviointikeskustelussa — Arvioijan objektiivisuutta ja puolueettomuutta koskevien sääntöjen rikkominen — Palkkaus — Palkankorotuksen epäämistä koskeva päätös — Todisteiden tutkittavaksi ottaminen — Henkilöstöön kuuluvan ja hänen valmentajansa (coach) välillä työ sähköpostitse vaihdettu viesti — Vastuu)	39
2019/C 16/48	Asia T-44/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.11.2018 – Camomilla v. EUIPO – CMT (CAMOMILLA) (EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki CAMOMILLA — Aikaisempi kansallinen kuviomerkki CAMOMILLA — Mitättömyysvaatimuksen osittainen hylkääminen — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Näyttö — Liitännäiskanne — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 53 artiklan 1 kohdan a alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 60 artiklan 1 kohdan a alakohta) — Asetuksen N:o 207/2009 57 artiklan 2 ja 3 kohta (joista on tullut asetuksen 2017/1001 64 artiklan 2 ja 3 kohta)	40
2019/C 16/49	Asia T-216/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.11.2018 – Mabrouk v. neuvosto (Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Tunisian tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet — Toimenpiteet, jotka on kohdistettu valtion varojen väärinkäytöstä vastuussa oleviin henkilöihin ja heitä lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin — Varojen jäädyttäminen — Niiden henkilöiden, yhteisöjen ja elinten luettelo, joihin varojen jäädyttäminen kohdistuu — Kantajan nimen pysyttäminen luettelossa — Riittämätön tosiseikkaperusta — Ilmeinen arviointivirhe — Oikeudellinen virhe — Hyvän hallinnon periaate — Kohtuullinen aika)	41

2019/C 16/50	Asia T-241/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.11.2018 – Puola v. komissio (Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 585/2011 — Enterohemorragisen Escherichia coli -bakteerin (E. coli) aiheuttamien tautiesiintymien johdosta toteutetut hedelmä- ja vihannesalan väliaikaiset poikkeukselliset tukitoimenpiteet — Sadon korjaamatta jättäminen — Sadon korjaamatta jättäneille tuottajille maksettavan korvauksen suuruus — Puolalle aiheutuneet menot — Perusteluvollisuus)	42
2019/C 16/51	Asia T-454/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2018 – ”Pro NGO!” v. komissio (Julkiset hankinnat — Tarjouspyyntömenettely — Yksityisen tarkastajan tekemä tutkinta — OLAF:n tekemä tutkinta — Säätöjenvastaisuuksien toteaminen — Komission päätös, joka koskee kantajalle määrättävää hallinnollista seuraamusta — Hankintamenettelyjen ja unionin yleisestä talousarviosta rahoitettujen avustusten myöntämismenettelyjen ulkopuolelle sulkeminen kuuden kuukauden ajaksi — Merkitseminen varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmää koskevaan tietokantaan — Uusi peruste — Puolustautumisoikeus)	42
2019/C 16/52	Asia T-486/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.11.2018 – Foodterapia v. EUIPO – Sperlari (DIETOX) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin DIETOX rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisempi EU-kuviomerkki Dieter — Suhteellinen hylkäysperuste — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	43
2019/C 16/53	Asia T-830/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.11.2018 – Szentes v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Palvelukseen ottaminen — Kilpailuilmoitus — Avoin kilpailu — Osallistumisedellytykset — Työkokemus — Valintalautakunnan päätös olla hyväksymättä hakijaa kilpailuun — Uudelleenkäsittelyä koskeva vaatimus — Lainvastaisuusväite — Perusteluvollisuus — Hakemukseen sisältyvien tietojen ottaminen huomioon vääristyneessä muodossa — Ilmeinen arviointivirhe — Kilpailuilmoituksen vastainen menettely)	44
2019/C 16/54	Asia T-140/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.11.2018 – LMP Lichttechnik v. EUIPO (LITECRAFT) (EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin LITECRAFT rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)	44
2019/C 16/55	Asia T-271/10 OST: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.9.2018 – H v. neuvosto (Oikeudenkäyntimenettely — Oikeudenkäyntikuluista lausumatta jättäminen)	45
2019/C 16/56	Asia T-621/17 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 12.10.2018 – Taminco v. EFSA (Väliaikainen oikeussuoja — Kasvinsuojeluaineet — Asetus (EY) N:o 1107/2009 — EFSA:n tekemää, tiraamia tehoaineena koskevan hyväksynnän uudelleentarkastelua koskevien päätelmien julkaiseminen — Tiettyjen osien luottamuksellisuutta koskeva pyyntö — Luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön epääminen — Välitoimihakemus — Kiireellisyседellytys ei täyty)	46
2019/C 16/57	Asia T-625/18: Kanne 10.10.2018 – FT v. ESMA	46
2019/C 16/58	Asia T-635/18: Kanne 23.10.2018 – Industrial Química del Nalón v. komissio	47
2019/C 16/59	Asia T-636/18: Kanne 23.10.2018 – Tokai erftcarbon v. komissio	48
2019/C 16/60	Asia T-637/18: Kanne 23.10.2018 – Bawtry Carbon International v. komissio	49
2019/C 16/61	Asia T-638/18: Kanne 23.10.2018 – Deza v. komissio	50
2019/C 16/62	Asia T-639/18: Kanne 23.10.2018 – SGL Carbon v. komissio	51

2019/C 16/63	Asia T-643/18: Kanne 29.10.2018 – August Wolff v. EUIPO – Faes Farma (DermoFaes)	52
2019/C 16/64	Asia T-645/18: Kanne 23.10.2018 – Bilbaína de Alquitrane v. komissio	53
2019/C 16/65	Asia T-647/18: Kanne 29.10.2018 – ZQ v. komissio	54
2019/C 16/66	Asia T-648/18: Kanne 22.10.2018 – Super bock group, SGPS v. EUIPO – Agus (Crystal)	56
2019/C 16/67	Asia T-650/18: Kanne 29. lokakuuta 2018 – Reaktor Group v. EUIPO (REAKTOR)	56
2019/C 16/68	Asia T-665/18: Kanne 12.11.2018 – Soundio v. EUIPO – E-Plus Mobilfunk (Vibble)	57
2019/C 16/69	Asia T-667/18: Kanne 9.11.2018 – Pinto Teixeira v. EUH	58
2019/C 16/70	Asia T-671/18: Kanne 15.11.2018 – ZU v. komissio	58

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä**(2019/C 16/01)***Viimeisin julkaisu**

EUVL C 4, 7.1.2019

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 455, 17.12.2018

EUVL C 445, 10.12.2018

EUVL C 436, 3.12.2018

EUVL C 427, 26.11.2018

EUVL C 408, 12.11.2018

EUVL C 399, 5.11.2018

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 6.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntöt, jotka on esittänyt Bundesarbeitsgericht – Saksa) – Stadt Wuppertal v. Maria Elisabeth Bauer (C-569/16) sekä Volker Willmeroth TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth eK:n omistajana v. Martina Broßonn (C-570/16)

(Yhdistetyt asiat C-569/16 ja C-570/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Työajan järjestäminen — Direktiivi 2003/88/EY — 7 artikla — Oikeus palkalliseen vuosilomaan — Työsuhde, joka päättyy työntekijän kuoleman takia — Kansallinen säännöstö, joka estää maksamasta työntekijän oikeudenomistajille rahallisen korvauksen hänen pitämättä jääneestä palkallisesta vuosilomastaan — Velvollisuus tulkita kansallista oikeutta unionin oikeuden mukaisesti — Euroopan unionin perusoikeuskirja — Mahdollisuus vedota perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohtaan yksityisten välisessä oikeusriidassa)

(2019/C 16/02)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesarbeitsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Stadt Wuppertal (C-569/16) ja Volker Willmeroth TWI Technische Wartung und Instandsetzung Volker Willmeroth eK:n omistajana (C-570/16)

Vastapuolet: Maria Elisabeth Bauer (C-569/16) ja Martina Broßonn (C-570/16)

Tuomiolauselma

- 1) Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY 7 artiklaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan silloin, kun työsuhde päättyy työntekijän kuoleman takia, oikeus kyseisen säännöksen ja kyseisen määräyksen nojalla kertyneeseen palkalliseen vuosilomaan, jota työntekijä ei ole pitänyt ennen kuolemaansa, raukeaa voimatta synnyttää sellaista oikeutta rahalliseen korvaukseen mainitusta lomasta, joka voi siirtyä työntekijän oikeudenomistajille perintönä.

- 2) Silloin, kun pääasiassa kyseessä olevan kaltaista kansallista säännöstöä ei ole mahdollista tulkita niin, että sen yhdenmukaisuus direktiivin 2003/88 7 artiklan ja perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohdan kanssa varmistetaan, kansallisen tuomioistuimen, jonka käsiteltäväksi on saatettu kuolleen työntekijän oikeudenomistajan ja kyseisen työntekijän entisen työnantajan välinen oikeusriita, on jätettävä mainittu kansallinen säännöstö soveltamatta ja huolehdittava siitä, että mainitulle oikeudenomistajalle myönnetään kyseisen työnantajan kustannuksella rahallinen korvaus mainitun säännöksen ja mainitun määräyksen nojalla kertyneestä palkallisesta vuosilomasta, jota työntekijä ei ole pitänyt ennen kuolemaansa. Tämä velvollisuus sitoo kansallista tuomioistuinta direktiivin 2003/88 7 artiklan ja perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohdan nojalla silloin, kun oikeusriidassa ovat vastakkain tällainen oikeudenomistaja ja työnantaja, joka on viranomainen, ja näistä jälkimmäisen määräyksen nojalla silloin, kun oikeusriidassa ovat vastakkain oikeudenomistaja ja työnantaja, joka on yksityinen.

⁽¹⁾ EUVL C 53, 20.2.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 6.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg – Saksa) – Sebastian W. Kreuziger v. Land Berlin

(Asia C-619/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Työajan järjestäminen — Direktiivi 2003/88/EY — 7 artikla — Oikeus palkalliseen vuosilomaan — Kansallinen säännöstö, jonka mukaan pitämättä jäänyt vuosiloma ja rahallinen korvaus mainitusta lomasta menetetään, jos työntekijä ei ole tehnyt lomahakemusta ennen työsuhteen päättymistä)

(2019/C 16/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Sebastian W. Kreuziger

Vastapuoli: Land Berlin

Tuomiolauselma

Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY 7 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle siltä osin kuin kyseinen säännöstö merkitsee sitä, että jos työntekijä ei ole pyytänyt ennen työsuhteen päättymisajankohtaa saada käyttää oikeuttaan palkalliseen vuosilomaan, asianomainen menettää automaattisesti – ja ilman, että ensin tarkistettaisiin, onko työnantaja antanut työntekijälle tosiasiallisesti mahdollisuuden käyttää oikeuttaan lomaan ennen työsuhteen päättymistä muun muassa tiedottamalla hänelle asiasta riittävästi – ne palkalliset vuosilomapäivät, joihin hänellä oli oikeus unionin oikeuden nojalla työsuhteen päättyessä, ja vastaavasti oikeutensa saada rahallinen korvaus tästä pitämättä jääneestä palkallisesta vuosilomasta.

⁽¹⁾ EUVL C 38, 6.2.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 6.11.2018 – Valittajana Scuola Elementare Maria Montessori Srl sekä muina osapuolina Euroopan komissio ja Italian tasavalta (C-622/16 P); valittajana Euroopan komissio sekä muina osapuolina Scuola Elementare Maria Montessori Srl ja Italian tasavalta (C-623/16 P); valittajana Euroopan komissio sekä muina osapuolina Pietro Ferracci ja Italian tasavalta (C-624/16 P)

(Yhdistetyt asiat C-622/16 P–C-624/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Valtiontuet — Päätös, jossa sisämarkkinoille soveltumattoman tuen takaisinperiminen todetaan mahdottomaksi — Päätös, jossa todetaan, ettei kyseessä ole valtiontuki — Valtiontuen saajien kilpailijoiden nostama kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Säätelytoimi, joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä — Yksityistä suoraan koskeva toimi — Täydellisen mahdottomuuden käsite, joka koskee sisämarkkinoille soveltumattoman valtiontuen takaisinperimistä — Valtiontuen käsite — Yrityksen ja taloudellisen toiminnan käsitteet)

(2019/C 16/04)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

C-622/16 P

Valittaja: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (edustajat: E. Gambaro ja F. Mazzocchi, avvocati)

Muut osapuolet: Euroopan komissio (asiamiehet D. Grespan, P. Stancanelli ja F. Tomat) ja Italian tasavalta (asiamies: G. Palmieri, avustajinaan G. De Bellis ja S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

C-623/16 P

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Stancanelli, D. Grespan ja F. Tomat)

Muut osapuolet: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (edustajat: E. Gambaro ja F. Mazzocchi, avvocati) ja Italian tasavalta (asiamies: G. Palmieri, avustajinaan G. De Bellis ja S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

C-624/16 P

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Stancanelli, D. Grespan ja F. Tomat)

Muut osapuolet: Pietro Ferracci ja Italian tasavalta (asiamies: G. Palmieri, avustajinaan G. De Bellis ja S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Tuomiolauselma

1) Unionin yleisen tuomioistuimen 15.9.2016 antama tuomio *Scuola Elementare Maria Montessori v. komissio* (T-220/13, ei julkaistu, EU:T:2016:484) kumotaan siltä osin kuin siinä hylättiin kanne, jonka Scuola Elementare Maria Montessori Srl nosti valtiontuesta SA.20829 (C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)), ei-kaupallisten yhteisöjen tiettyihin tarkoituksiin käyttämille kiinteistöille myönnettävää vapautusta kunnallisesta kiinteistöverosta koskeva säännöstö, jonka Italia on toteuttanut, 19.12.2012 annetun komission päätöksen 2013/284/EU kumoamiseksi, siltä osin kuin Euroopan komissio ei määrännyt vapautuksena kiinteistöverosta (*Imposta comunale sugli immobili*) myönnettyjä sääntöjenvastaisia tukia perittäviksi takaisin.

2) Valitus asiassa C-622/16 P hylätään muilta osin.

3) Päätös 2013/284 kumotaan siltä osin kuin Euroopan komissio ei määrännyt vapautuksena kiinteistöverosta (*Imposta comunale sugli immobili*) myönnettyjä sääntöjenvastaisia tukia perittäviksi takaisin.

- 4) Valitukset asioissa C-623/16 P ja C-624/16 P hylätään.
- 5) Scuola Elementare Maria Montessori Srl vastaa puolesta omista oikeudenkäyntikuluistaan, jotka ovat aiheutuneet valituksesta asiassa C-622/16 P, sekä kahdesta kolmasosasta komission oikeudenkäyntikuluista ja omista kuluistaan, jotka ovat aiheutuneet kanteesta unionin yleisessä tuomioistuimessa asiassa T-220/13.
- 6) Euroopan komissio vastaa kolmasosasta omista oikeudenkäyntikuluistaan, jotka ovat aiheutuneet kanteesta unionin yleisessä tuomioistuimessa asiassa T-220/13 sekä valituksista asioissa C-622/16 P–C-624/16 P aiheutuneista omista kuluistaan, ja kolmasosasta Scuola Elementare Maria Montessori Srl:n kuluista, jotka ovat aiheutuneet kanteesta unionin yleisessä tuomioistuimessa asiassa T-220/13, puolesta tämän kuluista, jotka ovat aiheutuneet valituksesta asiassa C-622/16 P, sekä tämän kuluista, jotka ovat aiheutuneet asiassa C-623/16 P.
- 7) Italian tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan asioissa C-622/16 P–C-624/16 P.

⁽¹⁾ EUVL C 38, 6.2.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 6.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesarbeitsgericht – Saksa) – Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV v. Tetsuji Shimizu

(Asia C-684/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Työajan järjestäminen — Direktiivi 2003/88/EY — 7 artikla — Oikeus palkalliseen vuosilomaan — Kansallinen säännöstö, jonka mukaan pitämättä jäänyt palkallinen vuosiloma ja rahallinen korvaus mainitusta lomasta menetetään, jos työntekijä ei ole tehnyt lomahakemusta ennen työsuhteen päättymistä — Direktiivi 2003/88/EY — 7 artikla — Velvollisuus tulkita kansallista oikeutta unionin oikeuden mukaisesti — Mahdollisuus vedota Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohtaan yksityisten välisessä oikeusriidassa)

(2019/C 16/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesarbeitsgericht

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

Vastapuoli: Tetsuji Shimizu

Tuomiolauselma

- 1) Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY 7 artiklaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan on niin, että jos työntekijä ei ole pyytänyt kyseessä olevan viiteajanjakson kuluessa saada käyttää oikeuttaan palkalliseen vuosilomaan, työntekijä menettää kyseisen ajanjakson lopussa automaattisesti – ja ilman, että ensin tarkistettaisiin, onko työnantaja antanut työntekijälle tosiasiallisesti mahdollisuuden käyttää kyseistä oikeuttaan muun muassa tiedottamalla hänelle asiasta riittävästi – ne palkalliset vuosilomapäivät, jotka hänelle on kyseisen ajanjakson osalta kertynyt mainitun säännöksen ja mainitun määräyksen nojalla, ja vastaavasti oikeutensa saada rahallinen korvaus tästä pitämättä jääneestä palkallisesta vuosilomasta työsuhteen päättyessä. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tältä osin tarkastettava, voiko se ottamalla huomioon kansallisen oikeuden kokonaisuudessaan ja soveltamalla siinä hyväksytyjä tulkintatapoja tulkita kansallista oikeutta niin, että unionin oikeuden täysi tehokkuus on mahdollista taata.

- 2) Jos pääasiassa kyseessä olevan kaltaista kansallista säännöstöä ei ole mahdollista tulkita niin, että sen yhdenmukaisuus direktiivin 2003/88 7 artiklan ja perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohdan kanssa varmistetaan, viimeksi mainitusta määräyksestä seuraa, että kansallisen tuomioistuimen, jonka käsiteltäväksi on saatettu työntekijän ja hänen entisen työnantajansa, joka on yksityinen, välinen oikeusriita, on jätettävä mainittu kansallinen säännöstö soveltamatta ja huolehdittava siitä, että jollei kyseinen työnantaja voi näyttää toteen, että se on noudattanut kaikkea vaadittua huolellisuutta, jotta työntekijällä on tosiasiallisesti mahdollisuus pitää palkallinen vuosiloma, johon hänellä on oikeus unionin oikeuden nojalla, mainitulta työntekijältä ei voida evätä hänen saavuttamaansa oikeutta tällaiseen palkalliseen vuosilomaan eikä vastaavasti, kun työsuhde päättyy, sellaista rahallista korvausta pitämättä jääneestä lomasta, jonka maksaminen on tuossa tapauksessa suoraan asianomaisen työnantajan tehtävä.

⁽¹⁾ EUVL C 104, 3.4.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgerichtshof – Itävalta) – Danieli & C. Officine Meccaniche SpA ym. v. Regionale Geschäftsstelle Leoben des Arbeitsmarktservice

(Asia C-18/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Uusien jäsenvaltioiden liittyminen — Kroatian tasavalta — Siirtymäkauden toimet — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Direktiivi 96/71/EY — Työntekijöiden lähettäminen työhön — Kroatian ja kolmansien valtioiden kansalaisten lähettäminen työhön Itävaltaan Italiaan sijoittautuneen yrityksen välityksellä)

(2019/C 16/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Danieli & C. Officine Meccaniche SpA, Dragan Panic, Ivan Arnautov, Jakov Mandic, Miroslav Brnjac, Nicolai Dorassevitch ja Alen Mihovic

Vastapuoli: Regionale Geschäftsstelle Leoben des Arbeitsmarktservice

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 56 ja SEUT 57 artiklaa ja Kroatian tasavallan liittymisohjeista sekä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen mukautuksista tehdyn asiakirjan liitteessä V olevan 2 luvun 2 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltiolla on oikeus rajoittaa Kroatiaan sijoittautuneen yrityksen kroatialaisten työntekijöiden työhön lähettämistä vaatimalla työlupaa, kun työhön lähettäminen tapahtuu näiden työntekijöiden siirtämisenä toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneeseen yritykseen palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettamisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16.12.1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY 1 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla siinä tarkoituksessa, että viimeksi mainittu yritys suorittaa palvelun mainituista jäsenvaltioista ensimmäisessä.
- 2) SEUT 56 ja SEUT 57 artiklaa on tulkittava siten, että jäsenvaltiolla ei ole oikeutta vaatia työlupaa kolmansien valtioiden kansalaisilta, jotka on siirretty toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneeseen yritykseen toisen, niin ikään tähän toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen toimesta, näistä jäsenvaltioista ensin mainitussa tapahtuvaa palvelun suorittamista varten.

⁽¹⁾ EUVL C 144, 8.5.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 13.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bezirksgericht Bleiburg/Okrajno Sodišče Pliberk – Itävalta) – Čepelnik d.o.o. v. Michael Vavti

(Asia C-33/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 56 artikla — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Rajoitukset — Palvelut sisämarkkinoilla — Direktiivi 2006/123/EY — Työoikeus — Työntekijöiden lähettäminen rakennustöiden suorittamista varten — Työntekijöiden ilmoittaminen — Palkkakuittien säilyttäminen ja kääntäminen — Maksujen suorittamisen lopettaminen — Palvelun vastaanottaja maksaa vakuuden — Palvelun suorittajalle mahdollisesti määrättävän sakon takaaminen)

(2019/C 16/07)

Oikeudenkäyntikielät: saksa ja sloveeni

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bezirksgericht Bleiburg/Okrajno Sodišče Pliberk

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Čepelnik d.o.o.

Vastaaja: Michael Vavti

Tuomiolauselma

SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä tähän jäsenvaltioon sijoittautuneen rakennuttajan lopettamaan maksut johonkin toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle sopimuskumppanilleen ja maksamaan vakuuden, joka vastaa suuruudeltaan vielä maksamatta olevaa urakkahintaa, sellaisen mahdollisen sakon maksamisen takaamiseksi, joka saatetaan määrätä tälle sopimuskumppanille, mikäli todetaan, että ensin mainitun jäsenvaltion työoikeutta on rikottu.

⁽¹⁾ EUVL C 86, 20.3.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 13.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt rechtbank Den Haag, Haarlemin istuntopaikka – Alankomaat) – X (C-47/17) ja X (C-48/17) v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Yhdistetyt asiat C-47/17 ja C-48/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EU) N:o 604/2013 — ja asetus (EY) N:o 1560/2003 — Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittäminen — Määrittämisen perusteet ja menettelyt — Turvapaikanhakijan vastaanottoa tai takaisinottoa koskeva pyyntö — Pyyntön saaneen jäsenvaltion kieltävä vastaus — Uudelleen käsittelypyyntö — Asetuksen N:o 1560/2003 5 artiklan 2 kohta — Vastaamiselle asetettu määräaika — Päättyminen — Vaikutukset)

(2019/C 16/08)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Den Haag, Haarlemin istuntopaikka

Tuomiolauselma

- 1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut SEUT 260 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia 28.6.2012 annetun tuomion komissio vastaan Kreikka (C-485/10, ei julkaistu, EU:C:2012:395) täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä Euroopan komission 27.11.2014 antamassa virallisessa huomautuksessa asetetussa määräjassa.
- 2) Helleenien tasavalta veloitetaan maksamaan Euroopan komissiolle 7 294 000 euron suuruinen uhkasakko jokaiselta tässä asiassa annettavan tuomion julistamisesta alkaen 28.6.2012 annetun tuomion komissio vastaan Kreikka (C-485/10, ei julkaistu, EU:C:2012:395) täytäntöönpanoajankohtaan saakka laskettavalta kuuden kuukauden jaksolta.
- 3) Helleenien tasavalta veloitetaan maksamaan Euroopan komissiolle 10 000 000 euron suuruinen kiinteämääräinen hyvitys.
- 4) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 129, 24.4.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 7.11.2018 – Euroopan komissio v. Unkari

(Asia C-171/17) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2006/123/EY — 15 – 17 artikla — SEUT 49 artikla — Sijoittautumisvapaus — SEUT 56 artikla — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Kansallinen mobiilimaksujärjestelmä — Monopoli)

(2019/C 16/10)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: V. Bottka ja H. Tserepa-Lacombe)

Vastaaja: Unkari (asiamiehet: M. Z. Fehér ja G. Koós)

Tuomiolauselma

- 1) Unkari ei ole noudattanut palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY 15 artiklan 2 kohdan d alakohdan eikä SEUT 56 artiklan mukaisia velvoitteitaan, kun se on ottanut käyttöön ja pitänyt voimassa kansallisen mobiilimaksujärjestelmän, jota säännellään kansallisesta mobiilimaksujärjestelmästä annetulla lailla nro CC vuodelta 2011 (nemzeti mobil fizetési rendszerről szóló 2011. évi CC. Törvény) ja kansallisesta mobiilimaksujärjestelmästä annetun lain täytäntöönpanosta annetulla hallituksen asetuksella nro 356/2012 (356/2012. (XII. 13.) Korm. rendelet a nemzeti mobil fizetési rendszerről szóló törvény végrehajtásáról).
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio ja Unkari vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 231, 17.7.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 14.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Vrhovno sodišče – Slovenia) – Nova Kreditna Banka Maribor d.d. v. Slovenian valtio

(Asia C-215/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen — Julkisen sektorin tietojen uudelleenkäyttö — Direktiivi 2003/98/EY — 1 artiklan 2 kohdan c alakohdan kolmas luetelmakohta — Luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin sovellettavat vakavaraisuusvaatimukset — Asetus (EU) N:o 575/2013 — Tiedot, joita luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten on julkistettava — 432 artiklan 2 kohta — Poikkeukset julkistamisvelvollisuudesta — Liikesalaisuuksina tai luottamuksellisina pidettävät kaupalliset tiedot — Soveltuvuus — Luottolaitokset, joista valtio omistaa enemmistön — Kansallinen säännöstö, jossa säädetään, että tietyt mainittujen laitosten hallussa olevat kaupalliset tiedot ovat julkisia)

(2019/C 16/11)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vrhovno sodišče

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Nova Kreditna Banka Maribor d.d.

Vastapuoli: Slovenian valtio

Tuomiolauselma

Julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä 17.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/98/EY 1 artiklan 2 kohdan c alakohdan kolmatta luetelmakohtaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 432 artiklan 2 kohtaa on tulkittava niin, että niitä ei sovelleta pääasiassa kyseessä olevan kaltaiseen kansalliseen säännöstöön, jossa vaaditaan pankkia, joka on ollut julkisoikeudellisen yhteisön määräävän vaikutusvallan alaisuudessa, ilmaisemaan konsultti-, asianajo- ja tekijänoikeussopimuksiin ja muita immateriaalisia palveluja koskeviin sopimuksiin, jotka se on tehnyt ajanjaksolla, jolloin se on ollut kyseisen määräävän vaikutusvallan alaisuudessa, liittyviä tietoja ilman, että kyseisen pankin yritysallaisuuksien säilyttämiseksi myönnetään minkäänlaista poikkeusta, eivätkä ne siis ole esteenä mainitunlaiselle kansalliselle säännöstölle.

⁽¹⁾ EUVL C 213, 3.7.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Vilniaus miesto apylinkės teismas – Liettua) – UAB ”Renerga” v. AB ”Energijos skirstymo operatorius” ja AB ”Lietuvos energijos gamyba”

(Asia C-238/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2009/72/EY — 3 artiklan 2, 6 ja 15 kohta ja 36 artiklan f alakohta — Sähkön sisämarkkinat — Ennakkoratkaisukysymysten hypoteettisuus — Ennakkoratkaisupyyntöön tutkimatta jättäminen)

(2019/C 16/12)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Pääasian asianosaiset

Kantaja: UAB "Renerga"

Vastaajat: AB "Energijos skirstymo operatorius" ja AB "Lietuvos energijos gamyba"

Muut osapuolet: UAB "BALTPOOL", Lietuvos Respublikos Vyriausybė, Achema AB ja Achemos Grupė UAB

Tuomiolauselma

Vilniaus miesto apylinkės teismasin (Vilnan kaupungin alioikeus, Liettua) 11.4.2017 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö on jätettävä tutkimatta.

(¹) EUVL C 231, 17.7.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 13.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt korkein oikeus – Suomi) – Luovuttamismenettely, joka koskee Denis Raugeviciusta

(Asia C-247/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Euroopan unionin kansalaisuus — SEUT 18 ja SEUT 21 artikla — Kolmannen valtion jäsenvaltiolle lähettämä pyyntö, joka koskee sellaisen unionin kansalaisen luovuttamista, joka on toisen jäsenvaltion kansalainen ja joka on käyttänyt oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa — Pyyntö, joka on esitetty vapausrangaistuksen täytäntöönpanoa eikä syytetoimia varten — Luovuttamiskielto, jota sovelletaan ainoastaan valtion omiin kansalaisiin — Vapaan liikkuvuuden rajoitus — Rankaisematta jäämisen estämiseen perustuva oikeuttamisperuste — Oikeasuhteisuus)

(2019/C 16/13)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein oikeus

Pääasian asianosainen

Denis Raugevicius

Tuomiolauselma

SEUT 18 ja SEUT 21 artiklaa on tulkittava siten, että silloin kun on kyse kolmannen valtion pyynnöstä, joka koskee liikkumisvapauttaan käyttäneen Euroopan unionin kansalainen luovuttamista vapausrangaistuksen täytäntöönpanoa varten eikä syytetoimia varten, luovuttamispyynnön vastaanottanut jäsenvaltio, jonka kansallisessa lainsäädännössä kielletään sen omien kansalaisten luovuttaminen unionin ulkopuolelle rangaistuksen täytäntöönpanoa varten ja säädetään mahdollisuudesta suorittaa tällainen ulkomailla määrätty rangaistus kyseisen jäsenvaltion alueella, on velvollinen varmistamaan sen, että jos kyseinen unionin kansalainen asuu pysyvästi sen alueella, häntä kohdellaan samalla tavalla kuin sen omia kansalaisia luovuttamista koskeissa kysymyksissä.

(¹) EUVL C 239, 24.7.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Raad van State – Alankomaat) – C ja A v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Asia C-257/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen toimivalta — Direktiivi 2003/86/EY — Oikeus perheen yhdistämiseen — 15 artikla — Erillisen oleskeluluvan epääminen — Kansallinen säännöstö, jossa säädetään velvollisuudesta läpäistä kotoutumiskoe)

(2019/C 16/14)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittajat: C ja A

Vastapuoli: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Tuomiolauselma

- 1) Unionin tuomioistuin on SEUT 267 artiklan nojalla toimivaltainen tulkitsemaan oikeudesta perheen yhdistämiseen 22.9.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/86/EY 15 artiklaa pääasioissa kyseessä olevien kaltaisissa tilanteissa, joissa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on lausuttava erillisen oleskeluluvan myöntämisestä kolmannen maan kansalaiselle, joka on sellaisen unionin kansalaisen perheenjäsen, joka ei ole käyttänyt oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, silloin kun mainittua säännöstä sovelletaan kansallisen oikeuden nojalla tällaisiin tilanteisiin suoraan ja ehdottomasti.
- 2) Direktiivin 2003/86 15 artiklan 1 ja 4 kohta eivät ole esteenä kansalliselle säännöstölle, joka mahdollistaa sen, että yli viisi vuotta jäsenvaltion alueella perheen yhdistämisen nojalla oleskelleen kolmannen maan kansalaisen hakemus erillisestä oleskeluluvasta voidaan hylätä sillä perusteella, ettei hän ole osoittanut läpäisseensä kyseisen jäsenvaltion kieltä ja yhteiskuntaa koskevaa kotoutumiskoetta, kunhan tällaisen kokeen läpäisyvelvollisuutta koskevat konkreettiset säännöt eivät ylitä sitä, mikä on tarpeen sen tavoitteen saavuttamiseksi, joka on helpottaa kolmansien maiden kansalaisten kotoutumista.
- 3) Direktiivin 2003/86 15 artiklan 1 ja 4 kohta eivät ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan erillinen oleskelulupa voidaan myöntää vasta sitä koskevan hakemuksen jättämispäivästä alkaen.

⁽¹⁾ EUVL C 269, 14.8.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 7.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntöt, jotka on esittänyt Raad van State – Alankomaat) – Coöperatie Mobilisation for the Environment UA ja Vereniging Leefmilieu v. College van gedeputeerde staten van Limburg ja College van gedeputeerde staten van Gelderland (C-293/17) sekä Stichting Werkgroep Behoud de Peel v. College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant (C-294/17)

(Yhdistetyt asiat C-293/17 ja C-294/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 92/43/ETY — Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelu — Erityisten suojelutoimien alueet — 6 artikla — Asianmukainen arviointi suunnitelman tai hankkeen vaikutuksista alueeseen — Kansallinen ohjelma typpilaskeumien torjumiseksi — Käsitteet ”hanke” ja ”asianmukainen arviointi” — Kokonaisvaltainen ennakoarviointi, kun annetaan erillinen hyväksyntä tällaisia laskeumia aiheuttavalle maatalousyritykselle)

(2019/C 16/15)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasioiden asianosaiset

Valittajat: Coöperatie Mobilisation for the Environment UA ja Vereniging Leefmilieu (C-293/17), ja Stichting Werkgroep Behoud de Peel (C-294/17)

Vastapuolet: College van gedeputeerde staten van Limburg ja College van gedeputeerde staten van Gelderland (C-293/17), sekä College van gedeputeerde staten van Noord-Brabant (C-294/17)

Muut osapuolet: G. H. Wildenbeest, Maatschap Smeets, Maatschap Lintzen-Crooijmans ja W. A. H. Corstjens (C-293/17), sekä Maatschap Gebr. Lammers, Landbouwbedrijf Swinkels, Pluimveehouderij Van Diepen VOF, Vermeerderingsbedrijf Engelen, Varkenshouderij Limburglaan BV ja Madou Agro Varkens CV (C-294/17)

Tuomiolauselma

- 1) Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että karjan laiduntaminen ja lannoitteiden levittäminen maahan tai maan päälle lähellä Natura 2000 -alueita voidaan katsoa kyseisessä säännöksessä tarkoitetuksi ”hankkeeksi”, vaikka oletetaan, että nämä toiminnot eivät ole tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja ”hankkeita”, koska ne eivät merkitse fyysistä luonnonympäristöön kajoamista.
- 2) Direktiivin 92/43 6 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että lannoitteiden maahan tai maan päälle levittämisen kaltaista toistuvaa toimintaa, joka oli kansallisen lainsäädännön mukaan sallittu ennen tämän direktiivin voimaantuloa, voidaan pitää kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna yhtenä ja samana hankkeena, jolloin uutta hyväksymismenettelyä ei tarvita, jos se muodostaa yksittäisen toiminnan, jolle on luonteenomaista yhteinen tavoite ja jatkuvuus ja jonka osalta erityisesti toteuttamispaikka ja –olosuhteet ovat samat. Vaikka yksittäinen hanke on hyväksytty ennen kuin tällä samalla säännöksellä säädettyä suojelujärjestelmää alettiin soveltaa kyseisellä alueella, hankkeen täytäntöönpano voi kuitenkin kuulua direktiivin 6 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan.

- 3) Direktiivin 92/43 6 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä kansalliselle ohjelmakeskeiselle lainsäädännölle, jonka mukaan toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä hankkeita käyttäen perusteena mainitussa säännöksessä tarkoitettua "asianmukaista arviointia", joka suoritetaan ennakolta ja jossa määritetty tyyppilaseuman kokonaismäärä on katsottu yhteensopivaksi mainitun säännösten tavoitteiden kanssa. Tämä pätee kuitenkin vain siltä osin kuin – mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava – tämän arvioinnin tieteellisen luotettavuuden perusteellinen ja kattava tutkimus mahdollistaa sen varmistamisen, että ei ole perusteltua tieteellistä epäilyä siitä, että kullakin suunnitelmalla tai hankkeella ei ole haitallisia vaikutuksia kyseisen alueen koskemattomuuteen.
- 4) Direktiivin 92/43 6 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle ohjelmakeskeiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa vapautetaan tietyt hankkeet, jotka alittavat tyyppilaseuman tietyn kynnyksen tai eivät ylitä sen tiettyä enimmäismäärää, lupavelvoitteesta yksittäistapauksessa, jos kansallinen tuomioistuin on vakuuttunut siitä, että tässä säännöksessä tarkoitettu ennakollinen "asianmukainen arviointi" täyttää edellytyksen siitä, ettei ole perusteltua tieteellistä epäilyä siitä, ettei näistä suunnitelmista tai hankkeista aiheudu haitallisia vaikutuksia kyseisten alueiden koskemattomuudelle.
- 5) Direktiivin 92/43 6 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle ohjelmakeskeiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa sallitaan tiettyjen hankeryhmien, jotka ovat käsiteltävässä asiassa lannoitteiden levittäminen maahan tai maan päälle ja karjan laiduntaminen, toteuttaminen ilman lupavelvollisuutta ja siis ilman, että niiden vaikutuksia kyseisiin suojelualueisiin arvioidaan asianmukaisesti erikseen, elleivät objektiiviset seikat mahdollista varmuudella sen poissulkemista, että mainitut hankkeet, yksittäin tai yhdessä muiden hankkeiden kanssa, voisivat vaikuttaa näihin alueisiin merkittävästi, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava.
- 6) Direktiivin 92/43 6 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että tässä säännöksessä tarkoitettua "asianmukaisessa arvioinnissa" ei voida ottaa huomioon tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja "suojelutoimenpiteitä", mainitun artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja "estämistoimenpiteitä", erityisiä toimenpiteitä, jotka on hyväksytty erityisesti pääasiassa kyseessä olevan kaltaista ohjelmaa varten, tai "itsenäisiä" toimenpiteitä, jotka eivät kuulu tähän ohjelmaan, jos näistä toimenpiteistä saatavat edut eivät ole varmoja arviointiajankohtana.
- 7) Direktiivin 92/43 6 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa kansallisessa lainsäädännössä käyttöön otetut toimenpiteet, jotka sisältävät tyyppilaseumia tuottavien maatalousyritysten seuranta- ja valvontasääntöjä sekä mahdollisuuden määrätä seuraamuksia, jotka voivat johtaa jopa mainittujen yritysten sulkemiseen, ovat riittäviä tämän säännöksen noudattamiseksi.

(¹) EUVL C 293, 4.9.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 14.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Varhoven kasatsionen sad – Bulgaria) – Wiemer & Trachte GmbH, selvitystilassa v. Zhan Oved Tadzher

(Asia C-296/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Maksukyvyttömyysmenettelyt — Asetus (EY) N:o 1346/2000 — 3 artiklan 1 kohta — Kansainvälinen toimivalta — Takaisinsaantikanne — Jäsenvaltion, jonka alueella maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu, tuomioistuinten yksinomainen toimivalta)

(2019/C 16/16)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Varhoven kasatsionen sad

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Wiemer & Trachte GmbH, selvitystilassa

Vastapuoli: Zhan Oved Tadzher

Tuomiolauselma

Maksukyvyyttömyysmenettelyistä 29.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000 3 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että sen jäsenvaltion, jonka alueella maksukyvyyttömyysmenettely on aloitettu, tuomioistuimilla oleva toimivalta tutkia maksukyvyyttömyyteen perustuva takaisinsaantikanne, joka on nostettu sellaista vastaajaa vastaan, jonka kotipaikka on muussa jäsenvaltiossa, on yksinomainen.

⁽¹⁾ EUVL C 256, 7.8.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberster Gerichtshof – Itävalta) – Helleenien tasavalta v. Leo Kuhn

(Asia C-308/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EU) N:o 1215/2012 — Tuomioistuimen toimivalta siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Soveltamisala — 1 artiklan 1 kohta — Siviili- ja kauppaoikeudellisen asian käsite — Jäsenvaltion liikkeeseen laskemat joukkovelkakirjat — Yksityisen sektorin osallistuminen kyseisen valtion valtionvelan uudelleenjärjestelyyn — Lainaehtojen yksipuolinen ja taannehtiva muuttaminen — Yhteistoimintalausekkeet — Kanne, jonka kyseisten joukkovelkakirjojen haltijoina olevat yksityiset velkojat ovat luonnollisina henkilöinä nostaneet mainittua valtiota vastaan — Valtion vastuu teoista ja laiminlyönneistä, jotka on tehty julkista valtaa käytettäessä)

(2019/C 16/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Helleenien tasavalta

Vastaaja: Leo Kuhn

Tuomiolauselma

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 1 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että pääasian kaltainen riita-asia, jossa on kyse kanteesta, jonka on nostanut jäsenvaltion liikkeeseen laskemia joukkovelkakirjoja hankkinut luonnollinen henkilö kyseistä jäsenvaltiota vastaan ja jolla riitautetaan mainittujen joukkovelkakirjojen sellainen vaihtaminen vähempiarvoisiin joukkovelkakirjoihin, johon kyseinen luonnollinen henkilö on velvoitettu sellaisen lain nojalla, jonka kansallinen lainsäätäjä on antanut poikkeuksellisissa olosuhteissa ja jonka mukaan kyseisiä ehtoja on yksipuolisesti ja taannehtivasti muutettu sisällyttämällä niihin yhteistoimintalauseke, jonka nojalla joukkovelkakirjojen haltijoiden enemmistö voi pakottaa tällaisen vaihdon vähemmistölle, ei koske asetuksen N:o 1215/2012 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua siviili- ja kauppaoikeudellista asiaa.

⁽¹⁾ EUVL C 283, 28.8.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 13.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt *Gerechthof Arnhem-Leeuwarden – Alankomaat*) – *Levola Hengelo BV v. Smilde Foods BV*

(Asia C-310/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Teollis- ja tekijänoikeudet — Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistaminen tietoyhteiskunnassa — Direktiivi 2001/29/EY — Soveltamisala — 2 artikla — Kappaleen valmistamista koskeva oikeus — Teoksen käsite — Elintarvikkeen maku)

(2019/C 16/18)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Gerechthof Arnhem-Leeuwarden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: *Levola Hengelo BV*

Vastaaja: *Smilde Foods BV*

Tuomiolauselma

Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2001/29/EY on tulkittava siten, että se on esteenä sille, että elintarvikkeen mauille annetaan tekijänoikeussuojaa tämän direktiivin perusteella ja että kansallista lainsäädäntöä tulkitaan siten, että siinä annetaan tekijänoikeussuojaa tällaiselle mauille.

⁽¹⁾ EUVL C 269, 14.8.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 15.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt *Bundesgerichtshof – Saksa*) – *Verbraucherzentrale Baden-Württemberg eV v. Germanwings GmbH*

(Asia C-330/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EY) N:o 1008/2008 — 2 artiklan 18 alakohta — 23 artiklan 1 kohta — Kuljetus — Lentoliikenteen harjoittamisen yhteiset säännöt Euroopan unionissa — Tiedottaminen — Lopullisen hinnan ilmoittaminen — Lentohinnan sisällyttäminen lopulliseen hintaan — Velvollisuus ilmoittaa lentohinnat euroina tai paikallisessa valuutassa — Merkityksellisen paikallisen valuutan valinta — Liittymäperusteet)

(2019/C 16/19)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: *Verbraucherzentrale Baden-Württemberg eV*

Vastapuoli: *Germanwings GmbH*

Tuomiolauselma

Lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä 24.9.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1008/2008 23 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä saman asetuksen 2 artiklan 18 alakohdan kanssa, on tulkittava siten, että lentoliikenteen harjoittajien, jotka eivät ilmaise lentohintoja yhteisön sisäisessä lentoliikenteessä euroina, on ilmoitettava ne sellaisessa paikallisessa valuutassa, joka liittyy objektiivisesti tarjottuun palveluun. Tällainen on erityisesti sen jäsenvaltion, jossa on kyseisen lennon lähtö- tai saapumispaikka, laillinen valuutta.

Näin ollen pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa sellaiseen jäsenvaltioon sijoittautunut lentoliikenteen harjoittaja, jossa laillisena valuuttana on euro, tarjoaa internetissä lentoliikennepalvelua, jossa lennon lähtöpaikka on toisessa jäsenvaltiossa, jossa laillisena valuuttana ei ole euro, on niin, että mikäli lentohintoja ei ilmaista euroina, ne voidaan ilmoittaa viimeksi mainitun jäsenvaltion laillisessa valuutassa.

⁽¹⁾ EUVL C 293, 4.9.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 15.11.2018 – Valittajana Viron tasavalta sekä muina osapuolina Euroopan komissio ja Latvian tasavalta

(Asia C-334/17 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Yhteinen markkinajärjestely — Markkinoilta poistamattomista ylijäämäosakerimääristä perittävä maksu — Päätös 2006/776/EY — Euroopan komission lopullisen päätöksen muuttamista koskeva vaatimus — Hylkäyskirje — Hylkäyskirjeestä tehty valitus — Tutkittavaksi ottaminen)

(2019/C 16/20)

Oikeudenkäyntikieli: viro

Asianosaiset

Valittaja: Viron tasavalta (asiamies: N. Grünberg)

Muut osapuolet: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Lewis ja L. Naaber-Kivisoo, avustajanaan S. Mody, vandeadvokaat) ja Latvian tasavalta

Tuomiolauselma

1) Valitus hylätään.

2) Viron tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 256, 7.8.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale amministrativo regionale per il Veneto – Italia) – Memoria Srl ja Antonia Dall'Antonia v. Comune di Padova

(Asia C-342/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sijoittautumisvapauden rajoitukset — Unionin tuomioistuimen toimivalta — Ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottaminen — Täysin jäsenvaltion sisäinen tilanne — Kansallinen sääntely, jolla kielletään kokonaan tuhkauurnien säilyttämiseen liittyvä voittoa tavoitteleva toiminta — Oikeasuhteisuuden arviointi — Kansallisen sääntelyn johdonmukaisuus)

(2019/C 16/21)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale amministrativo regionale per il Veneto

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Memoria Srl ja Antonia Dall'Antonia

Vastapuoli: Comune di Padova

Muu osapuoli: Alessandra Calore

Tuomiolauselma

SEUT 49 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jossa kielletään jopa vainajan nimenomaisesta tahdosta huolimatta tuhkauurnan haltijaa antamasta tämän uurnan säilyttämistä kolmannen tehtäväksi ja jossa hänet velvoitetaan säilyttämään uurna asunnossaan, ellei sitä anneta säilytettäväksi kunnalliselle hautausmaalle, ja jossa lisäksi kielletään kaikki toiminta, jolla tavoitellaan voittoa ja jonka kohteena on tuhkauurnien säilyttäminen millä tahansa perusteella ja minkä tahansa ajanjakson ajan, vaikka tämä ei olisi toiminnan yksinomaisena tarkoituksena.

⁽¹⁾ EUVL C 309, 18.9.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Raad van State – Alankomaat) – K ja B v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Asia C-380/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen toimivalta — Direktiivi 2003/86/EY — Oikeus perheen yhdistämiseen — 12 artikla — Kansainvälisen suojelun myöntämistä seuraavan kolmen kuukauden määräajan noudattamatta jättäminen — Toissijaisen suojeluaseman saaja — Viisumihakemuksen hylkääminen)

(2019/C 16/22)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittajat: K ja B

Vastapuoli: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Tuomiolauselma

- 1) Unionin tuomioistuin on SEUT 267 artiklan nojalla toimivaltainen tulkitsemaan oikeudesta perheenyhdistämiseen 22.9.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/86/EY 12 artiklan 1 kohtaa pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on lausuttava toissijaisen suojeluaseman saajan oikeudesta perheenyhdistämiseen, silloin kun mainittua säännöstä sovelletaan kansallisen oikeuden nojalla tällaiseen tilanteeseen suoraan ja ehdottomasti.
- 2) Kun kansallisen säännösten mukaan on niin, että direktiivin 2003/86 V lukuun sisältyvien pakolaisiin sovellettavien suotuisampien säännösten nojalla pakolaisen perheenjäsenen puolesta tehty perheenyhdistämistä koskeva hakemus voidaan hylätä sillä perusteella, että hakemus on tehty yli kolme kuukautta sen jälkeen, kun perheenkokoajalle on myönnetty pakolaisasema, ja kun siinä tarjotaan samalla mahdollisuus tehdä uusi hakemus toisen järjestelmän yhteydessä, direktiivin 12 artiklan 1 kohta ei ole esteenä tällaiselle säännöstölle, kunhan siinä
- säädetään, ettei kyseistä hylkäysperustetta voida käyttää tilanteissa, joissa erityiset olosuhteet tekevät ensimmäisen hakemuksen myöhäisestä jättämisestä objektiivisesti anteeksiannettavaa
 - säädetään, että asianomaisille henkilöille on tiedotettava kattavasti heidän ensimmäisen hakemuksensa hylkäämisestä tehdyn päätöksen seurauksista ja toimenpiteistä, joihin heidän on ryhdyttävä vedotakseen tehokkaasti perheenyhdistämistä koskevaan oikeuteensa, ja
 - taataan, että pakolaisiksi tunnustettuihin perheenkokoajiin sovelletaan jatkossakin direktiivin 10 ja 11 artiklassa tai 12 artiklan 2 kohdassa mainittuja pakolaisiin sovellettavia suotuisampia edellytyksiä, jotka on asetettu perheenyhdistämistä koskevan oikeuden käyttämiseksi.

⁽¹⁾ EUVL C 300, 11.9.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Supreme Court of the United Kingdom – Yhdistynyt kuningaskunta) – Dermot Patrick O’Brien v. Ministry of Justice, aiemmin Department for Constitutional Affairs

(Asia C-432/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 97/81/EY — UNICE:n, CEEP:n ja EAY:n tekemä osa-aikatyötä koskeva puitesopimus — 4 lauseke — Syrjintäkiellon periaate — Osa-aikaiset työntekijät — Vanhuuseläke — Eläkkeen määrän laskeminen — Direktiivin 97/81/EY saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä asetetun määräajan päättymistä edeltäneiden palvelusvuosien huomioon ottaminen — Uuden lainsäädännön soveltaminen välittömästi aikaisemman lainsäädännön soveltamisaikana syntyneiden tilanteiden tuleviin vaikutuksiin)

(2019/C 16/23)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court of the United Kingdom

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Dermot Patrick O'Brien

Vastapuoli: Ministry of Justice, aiemmin Department for Constitutional Affairs

Tuomiolauselma

Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE), julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) ja Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY) tekemästä osa-aikatyötä koskevasta puitesopimuksesta 15.12.1997 annettua neuvoston direktiiviä 97/81/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 7.4.1998 annetulla neuvoston direktiivillä 98/23/EY, on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan tapauksen kaltaisessa tapauksessa direktiivin 97/81, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/23, saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä asetetun määräajan päättymistä edeltävä palvelusaika on otettava huomioon eläkeoikeuksien määrittämiseksi.

(¹) EUVL C 318, 25.9.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Heiko Jonny Maniero v. Studienstiftung des deutschen Volkes eV

(Asia C-457/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumaton yhdenvertainen kohtelu — Direktiivi 2000/43/EY — 3 artiklan 1 kohdan g alakohta — Soveltamisala — Koulutuksen käsite — Ulkomailla toteutettavien tutkimus- tai opiskeluhankkeiden tukemiseen yksityisestä säätiöstä myönnetty stipendit — 2 artiklan 2 kohdan b alakohta — Välillinen syrjintä — Kyseisten stipendien myöntämisen edellytyksenä on Saksassa on suoritettu ensimmäinen oikeustieteellinen valtiontutkinto (Erste Juristische Staatsprüfung))

(2019/C 16/24)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Heiko Jonny Maniero

Vastapuoli: Studienstiftung des deutschen Volkes eV

Tuomiolauselma

- 1) Rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29.6.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/43/EY 3 artiklan 1 kohdan g alakohtaa on tulkittava siten, että se, että yksityinen säätiö myöntää stipendejä ulkomailla toteutettavien tutkimus- tai opiskeluhankkeiden tukemiseen, kuuluu kyseisessä säännöksessä tarkoitettun koulutuksen käsitteen alaan, kun myönnettyjen rahallisten etuuksien ja näihin sellaisiin tutkimus- tai opiskeluhankkeisiin osallistumisen, jotka itsessään kuuluvat saman koulutuksen käsitteen alaan, välillä on riittävän läheinen yhteys. Näin on etenkin silloin, kun kyseiset rahalliset etuudet liittyvät potentiaalisten hakijoiden tällaiseen tutkimus- tai opiskeluhankkeeseen osallistumiseen, kun niiden tavoitteena on poistaa kokonaan tai osittain tällaisen osallistumisen mahdolliset taloudelliset esteet ja kun niillä voidaan saavuttaa kyseinen tavoite.
- 2) Direktiivin 2000/43 2 artiklan 2 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että se, että johonkin jäsenvaltioon sijoittautunut yksityinen säätiö myöntää stipendejä ulkomailla toteutettavien oikeustieteellisten tutkimus- ja opiskeluhankkeiden tukemiseen vain hakijoille, jotka ovat suorittaneet kyseisessä jäsenvaltiossa pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen oikeustieteellisen tutkinnon, ei merkitse kyseisessä säännöksessä tarkoitettua rotuun tai etniseen alkuperään perustuvaa välillistä syrjintää.

(¹) EUVL C 347, 16.10.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 7.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court – Irlanti) – Brian Holohan ym. v. An Bord Pleanála

(Asia C-461/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Ympäristö — Direktiivi 92/43/ETY — Luontotyyppien suojele — Luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojele — Tienrakenmushanke — Ympäristövaikutusten asianmukainen arviointi — Perusteluvollisuuden laajuus — Direktiivi 2011/92/EU — Tiettyjen hankkeiden vaikutusten arviointi — Liitteessä IV oleva 3 kohta — 5 artiklan 3 kohdan d alakohta — Käsitteen ”tärkeimmät vaihtoehdot” ulottuvuus)

(2019/C 16/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Brian Holohan, Richard Guilfoyle, Noric Guilfoyle ja Liam Donegan

Vastaaja: An Bord Pleanála

Muu osapuoli: National Parks and Wildlife Service (NPWS)

Tuomiolauselman

- 1) Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että yhtäältä ”asianmukaisessa arvioinnissa” on luetteloitava kaikki elinympäristötyypit ja lajit, joita varten alue on suojeltu, ja toisaalta siinä on yksilöitävä sekä ehdotetun hankkeen vaikutukset alueella esiintyviin lajeihin, joita varten sitä ei ole lisätty luetteloon, että vaikutukset alueen ulkopuolella oleviin elinympäristötyyppeihin ja lajeihin ja tarkasteltava näitä vaikutuksia, sikäli kuin kyseiset vaikutukset ovat omiaan vaikuttamaan alueen suojelutavoitteisiin.
- 2) Direktiivin 92/43 6 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että sen mukaan toimivaltainen viranomainen voi antaa luvan suunnitelmalle tai hankkeelle, jossa jätetään hankkeen toteuttajan myöhemmin vapaasti määritettäväksi tietyt rakentamisvaiheeseen liittyvät parametrit, joita ovat esimerkiksi rakennuskompleksin sijoituspaikka ja kuljetusreitit, vain siinä tapauksessa, että on varmaa, että luvassa vahvistetaan riittävän tiukat ehdot, joilla taataan se, että kyseisillä parametreilla ei vaikuteta alueen koskemattomuuteen.
- 3) Direktiivin 92/43 6 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että kun toimivaltainen viranomainen hylkää tieteellisen asiantuntijalausunnon päätelmät, joissa suositellaan lisätietojen hankkimista, ”asianmukaisessa arvioinnissa” on esitettävä nimenomaiset ja yksityiskohtaiset perustelut, jotka ovat omiaan hälventämään kaiken perustellun tieteellisen epäilyn suunniteltujen töiden vaikutuksista asianomaiseen alueeseen.
- 4) Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU 5 artiklan 1 ja 3 kohtaa sekä sen liitettä IV on tulkittava siten, että niissä veloitetaan hankkeen toteuttaja esittämään tietoja, joissa tarkastellaan nimenomaisesti sen hankkeen merkittäviä vaikutuksia kaikkiin kyseisten säännösten mukaisesti esitettyssä selostuksessa yksilöityihin lajeihin.
- 5) Direktiivin 2011/92 5 artiklan 3 kohdan d alakohtaa on tulkittava siten, että hankkeen toteuttajan on toimitettava tiedot sekä hyväksytyt ratkaisut että kunkin hankkeen toteuttajan tutkiman tärkeimmän vaihtoehdon ympäristövaikutuksista sekä esitettävä valintansa syyt ottaen huomioon ainakin niiden ympäristövaikutukset jopa siinä tapauksessa, että tällainen vaihtoehto on hylätty varhaisessa vaiheessa.

⁽¹⁾ EUVL C 338, 9.10.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Raad van State – Alankomaat) – K v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Asia C-484/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2003/86/EY — Oikeus perheen yhdistämiseen — 15 artikla — Erillisen oleskeluluvan epäminen — Kansallinen säännöstö, jossa säädetään velvollisuudesta läpäistä kotoutumiskoe)

(2019/C 16/26)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Valittaja: K

Vastapuoli: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Tuomiolauselma

Oikeudesta perheen yhdistämiseen 22.9.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/86/EY 15 artiklan 1 ja 4 kohta eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, joka mahdollistaa sen, että yli viisi vuotta jäsenvaltion alueella perheen yhdistämisen nojalla oleskelleen kolmannen maan kansalaisen hakemus erillisestä oleskeluluvasta voidaan hylätä sillä perusteella, ettei hän ole osoittanut läpäisseensä kyseisen jäsenvaltion kieltä ja yhteiskuntaa koskevaa kotoutumiskoetta, kunhan tällaisen kokeen läpäisyvelvollisuutta koskevat konkreettiset säännöt eivät ylitä sitä, mikä on tarpeen sen tavoitteen saavuttamiseksi, joka on helpottaa kolmansien maiden kansalaisten kotoutumista, minkä tarkastaminen on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana.

⁽¹⁾ EUVL C 374, 6.11.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 8.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunalul Prahova – Romania) – Cartrans Spedition SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova ja Direcția Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii

(Asia C-495/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — Vapautukset — 146 artiklan 1 kohdan e alakohta ja 153 artikla — Välittömästi tavaroiden maastavientiin liittyvät maantieliikenteen kuljetustoimet — Tällaisiin liiketoimiin osallistuvien välittäjien suorittamat suoritukset — Tavaroiden maastavientiä koskevat näyttösäännöt — Tulli-ilmoitus — TIR-carnet)

(2019/C 16/27)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Prahova

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Cartrans Spedition SRL

Vastaajat: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova ja

Direcția Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii

Tuomiolauselma

Yhtäältä yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 146 artiklan 1 kohdan e alakohtaa ja toisaalta tätä säännöstä ja saman direktiivin 153 artiklaa yhdessä on tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaiselle jäsenvaltion verotuskäytännölle, jonka nojalla tavaroiden maastavientiin välittömästi liittyvien kuljetuspalvelujen osalta ja näihin kuljetuspalveluihin osallistuvien välittäjien suorittamien palvelujen osalta säädetyn arvonlisäverovapautuksen edellytyksenä on, että maksuvelvollinen esittää vientitullausilmoituksen kyseisistä tavaroista. Tältä osin toimivaltaisten viranomaisten on tällaisten vapautusten myöntämistä varten tutkittava, voidaanko kyseisten tavaroiden maastavientiä koskevan edellytyksen täyttyminen päätellä riittävällä todennäköisyydellä kaikista niistä todisteista, jotka voivat olla näiden viranomaisten käytettävissä. Tässä asiayhteydessä maksuvelvollisen esittämä ja tavaroiden määränään olevan kolmannen maan tullin vahvistama TIR-carnet on asiakirja, joka näiden viranomaisten on periaatteessa otettava asianmukaisesti huomioon, jollei niillä ole täsmällisiä syitä epäillä tämän asiakirjan aitoutta tai luotettavuutta.

(¹) EUVL C 369, 30.10.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 8.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Vestre Landsret – Tanska) – C&D Foods Acquisition ApS v. Skatteministeriet

(Asia C-502/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Tytäryhtiön tytäryhtiön osakkeiden suunniteltu myynti — Tätä myyntiä varten hankittuihin palveluihin liittyvät kustannukset — Myynnin toteutumatta jääminen — Ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähentämisvaatimus — Arvonlisäveron soveltamisala)

(2019/C 16/28)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vestre Landsret

Pääasian asianosaiset

Kantaja: C&D Foods Acquisition ApS

Vastaja: Skatteministeriet

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 2, 9 ja 168 artiklaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen osakkeiden suunniteltu mutta toteutumatta jäänyt myynti, jonka välittömänä yksinomaisena syynä ei ole kyseisen yhtiön verollinen liiketoiminta tai joka ei ole tämän liiketoiminnan välitön, pysyvä ja välttämätön jatke, ei kuulu arvonlisäveron soveltamisalaan.

(¹) EUVL C 347, 16.10.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.11.2018 – Valittajina BPC Lux 2 Sàrl ym. sekä muina osapuolina Euroopan komissio ja Portugalin tasavalta

(Asia C-544/17 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Valtiontuet — Kumoamiskanne — Tutkittavaksi ottaminen — Portugalin viranomaisten tuki rahoituslaitos Banco Espírito Santo SA:n kriisintarkistukselle — Omaisuudenhoitoyhtiön perustaminen ja pääomittaminen — Euroopan komission päätös, jossa tuki todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi — Oikeussuojan tarve — Kanne kansallisissa tuomioistuimissa Banco Espírito Santon kriisintarkistuspäätöksen kumoamiseksi)

(2019/C 16/29)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: BPC Lux 2 Sàrl ja muut valittajat, joiden nimet luetellaan valituskirjelmän liitteessä (edustajat: J. Webber ja M. Steenson, solicitors, B. Woolgar, barrister, ja K. Bacon, QC)

Muut osapuolet: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn ja P.-J. Loewenthal) ja Portugalin tasavalta

Tuomiolauselma

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 19.7.2017 antama määräys BPC Lux 2 ym. vastaan komissio (T-812/14, ei julkaistu, EU:T:2017:560) kumotaan.
- 2) Asia palautetaan unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 402, 27.11.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 15.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Vestre Landsret – Tanska) – Skatteministeriet v. Baby Dan A/S

(Asia C-592/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen tullitariffi — Yhdistetty nimikkeistö — Tariffiluokittelu — Nimikkeet ja alanimikkeet 4421, 7326, 7318 15 90, 7318 19 00 ja 9403 90 10 — Erityisesti lasten turvaporttien kiinnittämiseen suunniteltu tavara — Polkumyynti — Asetuksen (EY) N:o 91/2009 pätevyys — Kiinasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonti — Maailman kauppajärjestön (WTO) polkumyynnin vastainen sopimus — Asetus (EY) N:o 384/96 — 3 artiklan 2 kohta ja 4 artiklan 1 kohta — Yhteisön tuotannonalan määritelmä)

(2019/C 16/30)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vestre Landsret

Pääasian asianosaiset

Hakija: Skatteministeriet

Vastapuoli: Baby Dan A/S

Tuomiolauselma

- 1) Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteessä I olevaa yhdistettyä nimikkeistöä, sellaisena kuin se on muutettuna 20.9.2007 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1214/2007 ja 19.9.2008 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1031/2008, on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen tavara, jonka avulla lasten irrotettava turvaportti voidaan kiinnittää seinään tai ovenkarmiin, ei ole tällaisen turvaportin osa ja se on luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 7318 15 90.
- 2) Neljättä ennakkoratkaisukysymystä tutkittaessa ei ole ilmennyt mitään seikkoja, jotka voisivat vaikuttaa lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen rauta- ja teräskiinnittimien tuonnissa 26.1.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 91/2009 pätevyYTEEN.

⁽¹⁾ EUVL C 424, 11.12.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 15.11.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa – Latvia) – BTA Baltic Insurance Company AS, aiemmin Balcia Insurance SE v. Baltijas Apdrošināšanas Nams AS

(Asia C-648/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettava pakollinen vakuutus — Direktiivi 72/166/ETY — 3 artiklan 1 kohta — Ajoneuvojen käytön käsite — Liikennevahinko, jossa on osallisina kaksi pysäköintialueelle pysäköityä ajoneuvoa — Ajoneuvon omaisuusvahingot, jotka sen viereen pysäköidyn ajoneuvon matkustaja on aiheuttanut avatessaan tämän ajoneuvon oven)

(2019/C 16/31)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesa

Pääasian asianosaiset

Valittaja: BTA Baltic Insurance Company AS, aiemmin Balcia Insurance SE

Vastapuoli: Baltijas Apdrošināšanas Nams AS

Tuomiolauselma

Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 24.4.1972 annetun neuvoston direktiivin 72/166/ETY 3 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että tässä säännöksessä tarkoitetun käsitteen ”ajoneuvojen käyttö” piiriin kuuluu tilanne, jossa pysäköintialueelle pysäköidyn ajoneuvon matkustaja avatessaan tämän ajoneuvon oven naarmuttaa ja vahingoittaa viereen pysäköityä ajoneuvoa.

⁽¹⁾ EUVL C 72, 26.2.2018.

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 25.10.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Juzgado de lo Social n° 2de Terrassa – Espanja) – Elena Barba Giménez v. Francisca Carrión Lozano

(Asia C-426/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 47 artikla — Oikeusavun saaja — Viran puolesta nimettävien asianajajien palkkaus — Asianajajayhteisön vahvistamat palkkiot — Asianajaja ei ole ennalta ilmoittanut asiakkaalleen palkkioitaan — Palkkiovaatimus — Kohtuuttomien ehtojen ja vilpillisten menettelyjen olemassaolon valvonta — Pääasian oikeudenkäynti — Asian saattaminen toimivaltaisen elimen tutkittavaksi — Asiaa ei ole saatettu ennakkoratkaisupyyntöä esittäneen tuomioistuimen käsiteltäväksi — Vastaukset ennakkoratkaisukysymyksiin — Hyödyllisyyden puuttuminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2019/C 16/32)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa

Asianosaiset

Kantaja: Elena Barba Giménez

Vastaaja: Francisca Carrión Lozano

Määräysosa

Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassan (Terrassan työtuomioistuin nro 2, Espanja) 27.6.2017 tekemällään päätöksellä esittämän ennakkoratkaisupyyntöä tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

⁽¹⁾ EUVL C 300, 11.9.2017.

Valitus, jonka UF on tehnyt 3.5.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-422/17, UF v. parlamentti ja neuvosto, 7.3.2018 antamasta määräyksestä

(Asia C-300/18 P)

(2019/C 16/33)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Asianosaiset

Valittaja: UF (edustaja: L. Gudaitė, advokatė)

Muut osapuolet: Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

Unionin tuomioistuin (kymmenes jaosto) on 11.10.2018 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen täysin perusteettomana.

Valitus, jonka Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez on tehnyt 15.8.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-577/15, Uribe-Etxebarria Jiménez v. EUIPO – Núcleo de comunicaciones y control (SHERPA), 29.5.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-534/18 P)

(2019/C 16/34)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez (edustaja: Rechtsanwältin M. Esteve Sanz)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Núcleo de comunicaciones y control, S.L.

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että

- valituksenalainen tuomio kumotaan siltä osin kuin hänen ensimmäistä kanneperustettaan ei hyväksytty unionin yleisessä tuomioistuimessa ja hänen kolmas kanneperusteensa hylättiin osittain
- hänen vaatimuksensa, jotka ilmenevät unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetun kanteen ensimmäisestä kanneperusteesta ja toissijaisesti, mainitun kanteen kolmannesta kanneperusteesta, hyväksytään
- EUIPO ja väliintulija veloitetaan korvaamaan kaikki hänelle unionin yleisessä tuomioistuimessa ja käsiteltävänä olevassa menettelyssä aiheutuneet tai aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste, joka jakautuu kuuteen osaan, kohdistuu valituksenalaisen tuomion perusteluihin, joiden mukaan unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetty ensimmäinen kanneperuste asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾ 63 artiklan 1 kohdan, 64 artiklan 1 kohdan ja 76 artiklan 1 kohdan rikkomisesta EUIPO:n valituslautakunnan päätöksessä oli hylättävä, koska valituslautakunta oli perustellusti voinut hylätä valittajan ajoissa EUIPO:n valituslautakunnalle esittämän täydentävän perustelukirjelmän.

Ensimmäisessä osassa väitetään, että unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklaa ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 81 artiklaa on rikottu perusteluvollisuuden täyttämättä jättämisen vuoksi, koska valituksenalaisessa tuomiossa ei otettu kantaa valittajan suullisessa käsittelyssä esittämään väitteeseen, jonka mukaan EUIPO:n vastineessa esittämiä väitteitä ei voida ottaa tutkittaviksi.

Toisessa osassa väitetään, i) että unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklaa ja unionin yleisen tuomioistuimen 81 artiklaa on rikottu, koska riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuutta ei luettu viran puolesta niihin syihin, joiden vuoksi valittajan vaatimusta mitättömyysoasastossa esitetyn käyttöä koskevan näytön tutkimisesta uudestaan ei otettu huomioon; ii) että valittajan puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska valituksenalaisessa tuomiossa EUIPO:n vastineessa esittämä uusi perustelu hyväksyttiin sen sijaan, että olisi viran puolesta todettu valituslautakunnan päätöksen perustelujen puutteellisuus; iii) että tosiasioita on vääristelty, koska valituksenalaisessa tuomiossa on todettu, että valituslautakunta jätti perustellusti huomioimatta valittajan kirjelmän, vaikka valituslautakunta ei jättänyt tätä kirjelmää huomioimatta.

Kolmannessa osassa väitetään, että tosiasioita ja konkreettisesti selvityksiä, jotka on esitetty valituksen perusteluja koskevissa kirjelmissä (alkuperäisissä ja täydentävissä kirjelmissä), jotka valittaja toimitti EUIPO:n valituslautakunnalle, on vääristelty.

Neljännessä osassa väitetään, että asetuksen N:o 207/2009 63 artiklan 1 kohtaa, 64 artiklan 1 kohtaa, 57 artiklan 2 kohtaa ja 76 artiklan 1 kohtaa on rikottu tulkitsemalla näitä artikloja virheellisesti valituksenalaisessa tuomiossa, kun siinä on vahvistettu, että EUIPO:n valituslautakunta ei päättää valittajan vaatimuksesta, jota oli käsitelty valituslautakunnassa.

Viidennessä osassa väitetään, että asetuksen N:o 207/2009 64 artiklaa on rikottu toteamalla valituksenalaisessa tuomiossa, että koska kysymystä tosiasiallisesta käytöstä ei ole nimenomaisesti esitetty valituslautakunnassa, se ei ole sellainen oikeuskysymys, joka valituslautakunnan olisi välttämättä ratkaistava siinä vireillä olevan riidan ratkaisemiseksi.

Kuudennessä osassa väitetään, että asetuksen N:o 207/2009 64 artiklaa ja 60 artiklaa ja asetuksen N:o 2868/95⁽²⁾ 49 säännön 1 kohtaa on rikottu soveltamalla tapaukseen näitä molempia artikloja koskevaa oikeuskäytäntöä, joka koskee EUIPO:n valituslautakunnan valitusten tutkittavaksi ottamista, kun taas käsiteltävässä asiassa valituslautakunta ei ole todennut jättävänsä valitusta tutkimatta, ja vaikka se olisi todennut näin, se olisi rikkonut mainittuja artikloja, koska valittajan esittämät kirjelmät eivät olisi johtaneet tutkimatta jättämiseen.

Toinen valitusperuste, joka koostuu kahdesta osasta, kohdistuu valituksenalaisen tuomion perusteluihin, joiden nojalla kolmas kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan rikkomista EUIPO:n valituslautakunnan päätöksessä, hylättiin osittain unionin yleisessä tuomioistuimessa.

Ensimmäisessä osassa väitetään, että unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklaa ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 81 artiklaa on rikottu, koska valituksenalainen tuomio on perusteltu puutteellisesti perustelematta merkitystä, joka on annettu EUIPO:n mitättömyysoaston ja valituslautakunnan pohdintoille ja päätelmille tavaroista, jotka aikaisemman tavaramerkin rekisteröinnin on katsottava kattavan. On kyse myös mainittujen pohdintojen vääristelystä, koska niille tuomiossa annettu merkitys on ristiriidassa mainituissa päätöksissä tehtyjen arviointien, asianosaisten huomautusten ja menettelyssä esitetyn näytön kanssa.

Toisessa osassa väitetään, että asetuksen N:o 207/2009 8 artiklaa on rikottu, koska valituksenalaisessa tuomiossa tarkasteltavana olevan riidanalaisen tavaramerkin kattamat luokkaan 42 kuuluvat palvelut ja tavarat, joille aikaisempaa tavaramerkkiä pidettiin rekisteröitynä, katsottiin samankaltaisiksi.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annettu komission asetus (EY) N:o 2868/95 (EYVL 1995, L 303, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van Cassatie (Belgia) on esittänyt 29.8.2018 – IK

(Asia C-551/18 PPU)

(2019/C 16/35)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van Cassatie

Pääasian asianosaiset

Valittaja: IK

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko puitepäätöksen 2002/584/YOS⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan f alakohtaa tulkittava siten, että on riittävää, että pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen ilmoittaa eurooppalaisessa pidätysmääräyksessä vain tuomitun täytäntöönpanokelpoisen vapausrangaistuksen mutta ei samasta teosta ja samassa tuomioistuimen ratkaisussa määrätyn valvontaseuraamuksen kaltaista oheisseuraamusta, joka johtaa tosiasialliseen vapaudenriistoon vasta sen jälkeen, kun ensin mainittu vapausrangaistus on suoritettu, ja vasta sen jälkeen, kun rangaistusten täytäntöönpanosta vastaava tuomioistuin on tehnyt siitä nimenomaisen päätöksen?

- 2) Siinä tapauksessa, että ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko puitepäätöksen 2002/58/YOS 8 artiklan 1 kohdan f alakohtaa tulkittava siten, että siitä, että täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen jäsenvaltio luovuttaa henkilön sellaisen eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteella, jossa mainitaan ainoastaan määrätty täytäntöönpanokelpoinen vapausrangaistus mutta ei samasta teosta ja samassa tuomioistuimen ratkaisussa määrättyä oheisseuraamusta eli valvontaseuraamusta, seurauksena, että pidätysmääräyksen antaneen oikeusviranomaisen jäsenvaltiossa voidaan ryhtyä tosiasialliseen vapaudenriistoon kyseisen oheisseuraamuksen täytäntöönpanemiseksi?
- 3) Siinä tapauksessa, että ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko puitepäätöksen 2002/584/YOS 8 artiklan 1 kohdan f alakohtaa tulkittava siten, että siitä, että pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomaisen ei mainitse valvontaseuraamuksen kaltaista oheisseuraamusta eurooppalaisessa pidätysmääräyksessä, seuraa, että oheisseuraamus, josta täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen ei voida olettaa olevan lainkaan tietoinen, ei voi johtaa tosiasialliseen vapaudenriistoon pidätysmääräyksen antaneen oikeusviranomaisen jäsenvaltiossa?

(¹) Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehty neuvoston puitepäätös 2002/584/YOS (EYVL 2002, L 190, s. 1).

Valitus, jonka Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH on tehnyt 11.9.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-643/13, Rogesa v. komissio, 11.7.2018 antamasta tuomiosta

(Asia C-568/18 P)

(2019/C 16/36)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (edustaja: S. Altenschmidt ja D. Jacob, Rechtsanwälte)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta

- kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-643/13 11.7.2018 antaman tuomion
- kumoamaan komission 15.9.2013 tekemän päätöksen, jonka viitenumero on GestDem 2013/1504
- toissijaisesti kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen antaman tuomion ja palauttamaan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää seuraavat valitusperusteet:

1. Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon asetuksen (EY) N:o 1367/2006 (¹) mukaisia vaatimuksia ympäristötietojen vapaan saatavuuden epäämiseksi. Unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi liian laajasti asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (²) 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettua epäämisperustetta luettuna yhdessä asetuksen (EY) N:o 1367/2006 6 artiklan 1 kohdan kanssa Århusin yleissopimuksen määräysten valossa. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen ottaessaan lähtökohdaksi sen, että teollisuuslaitoksen hiilidioksidipäästöjä koskevat tiedot ovat kaupallisesti arkaluonteisia tietoja.
2. Unionin yleinen tuomioistuin rikkoi asetuksen (EY) N:o 1367/2006 6 artiklan 1 kohtaa ja asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohtaa jättäessään ottamatta huomioon päästöjä koskevien ympäristötietojen olemassaolon.

3. Unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään ottanut riittävästi huomioon kyseessä olevien ympäristötietojen saatavuuteen liittyvää ylivoimaista yleistä etua, johon valittaja vetoaa.

- ⁽¹⁾ Tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin 6.9.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1367/2006 (EUVL 2006, L 264, s. 13).
- ⁽²⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Erding (Saksa) on esittänyt 19.10.2018 – F v. Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Asia C-656/18)

(2019/C 16/37)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Erding

Pääasian asianosaiset

Kantaja: F

Vastaaja: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Unionin tuomioistuimen 7.11.2018 antamalla määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

Kanne 30.10.2018 – Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta

(Asia C-676/18)

(2019/C 16/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Condou-Durande, C. Cattabriga ja G. von Rintelen)

Vastaaja: Belgian kuningaskunta

Vaatimukset

- On todettava, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/36/EU ⁽¹⁾ 28 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut viimeistään 30.9.2016 kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai joka tapauksessa toimittanut näitä säännöksiä komissiolle
- Belgian kuningaskunta on määrättävä suorittamaan SEUT 260 artiklan 3 kohdan nojalla 49 906,50 euron suuruinen päivittäinen uhkasakko komission ilmoittamalle tilille siitä päivästä alkaen, kun nyt käsiteltävässä asiassa annetaan tuomio, direktiivin 2014/36/EU täytäntöönpanotoimenpiteiden ilmoittamista koskevan velvollisuuden täyttämättä jättämisen johdosta
- Belgian kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Jäsenvaltioiden oli direktiivin 2014/36/EU 28 artiklan 1 kohdan nojalla toteutettava kyseisen direktiivin velvoitteiden täytäntöönpanon edellyttämät kansalliset toimenpiteet viimeistään 30.9.2016. Koska Belgia ei ole ilmoittanut kaikkia direktiivin täytäntöönpanotoimenpiteitä, komissio on päättänyt saattaa asian unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Komissio ehdottaa kanteessaan, että Belgia määrätään suorittamaan 49 906,50 euron suuruinen päivittäinen uhkasakko. Uhkasakon määrä on laskettu ottamalla huomioon rikkomisen vakavuus ja kesto sekä kyseisen jäsenvaltion maksukyvyystä riippuva ehkäisevä vaikutus.

⁽¹⁾ Kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä kausityöntekijänä työskentelyä varten 26.4.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/36/EU (EUVL 2014, L 94, s. 375).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka High Court (Irlanti) on esittänyt 7.11.2018 – Minister for Justice and Equality v. ND

(Asia C-685/18 PPU)

(2019/C 16/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Minister for Justice and Equality

Vastaaja: ND

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun määritetään, onko eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovutusmenettelyistä 13.6.2002 tehdyn puitepäätöksen ⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi pidätysmääräyksen antavaksi viranomaiseksi nimettyä syyttäviviranomaista pidettävä oikeusviranomaisena siinä itsenäisessä merkityksessä, joka tälle käsitteelle annetaan puitepäätöksen 6 artiklan 1 kohdassa, sovelletaanko tällöin kriteerejä, joiden mukaan 1) syyttäviviranomainen on riippumaton täytäntöönpanovallasta ja 2) syyttäviviranomaisen katsotaan omassa oikeusjärjestyksessään harjoittavan oikeudenkäyttöä tai osallistuvan oikeudenkäyttöön?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, mitkä ovat ne kriteerit, joiden mukaan kansallisen tuomioistuimen tulisi määrittää, onko puitepäätöksen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi pidätysmääräyksen antavaksi viranomaiseksi nimettyä syyttäviviranomaista pidettävä puitepäätöksen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna oikeusviranomaisena?
- 3) Siltä osin kuin kriteereihin sisältyy vaatimus siitä, että syyttäjä harjoittaa oikeudenkäyttöä tai osallistuu oikeudenkäyttöön, onko tämä ratkaistava sen aseman mukaan, joka syyttäjällä on omassa oikeusjärjestyksessään vaiko tiettyjen objektiivisten kriteerien mukaan? Mikäli sovelletaan objektiivisia kriteerejä, mitä nämä kriteerit ovat?
- 4) Onko Liettuan tasavallan ylin syyttäviviranomainen oikeusviranomainen siinä itsenäisessä merkityksessä, joka tälle käsitteelle annetaan eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovutusmenettelyistä 13.6.2002 tehdyn puitepäätöksen 6 artiklan 1 kohdassa?

⁽¹⁾ Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovutusmenettelyistä 13.6.2002 tehty neuvoston puitepäätös 2002/584/YOS (EYVL 2002, L 190, s. 1).

Unionin tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtajan määräys 19.9.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Conseil d'État – Ranska) – Fédération des fabricants de cigares, Coprova, E-Labo France ja Smakq développement v. Premier ministre ja Ministre des Affaires sociales et de la Santé, sekä muina osapuolina Société J. Cortès France, Scandinavian Tobacco Group France ja Villiger France

(Asia C-288/17) ⁽¹⁾

(2019/C 16/40)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ensimmäisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 256, 7.8.2017.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 22.8.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Düsseldorf – Saksa) – Stefan Neldner v. Eurowings GmbH

(Asia C-299/18) ⁽¹⁾

(2019/C 16/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 285, 13.8.2018.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.11.2018 – PKK v. neuvosto

(Asia T-316/14) ⁽¹⁾

(Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — PKK:hon terrorismin torjumiseksi kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Neuvoston toimivalta — Mahdollisuus luokitella kolmannen valtion viranomaisen yhteisessä kannassa 2001/931/YUTP tarkoitetuksi toimivaltaiseksi viranomaiseksi — Varojen jäädyttämistä koskevien päätösten tosiasiallinen perusta — Viittaus terroritekoihin — Tuomioistuinvalvonta — Perusteluvollisuus — Lainvastaisuusväite)

(2019/C 16/42)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Kurdistanin työväenpuolue (PKK) (edustajat: asianajajat A. van Eik, T. Buruma ja M. Wijngaarden)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: aluksi F. Naert ja G. Étienne, sitten F. Naert ja H. Marcos Fraile)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: aluksi C. Brodie ja V. Kaye, sitten C. Brodie ja S. Brandon, sitten C. Brodie, C. Crane ja R. Fadoju, sitten C. Brodie, R. Fadoju ja P. Nevill, ja lopuksi R. Fadoju) ja Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi F. Castillo de la Torre ja D. Gauci, sitten D. Gauci, J. Norris-Usher ja T. Ramopoulos, ja lopuksi J. Norris-Usher, T. Ramopoulos ja R. Tricot)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus, joka perustuu SEUT 263 artiklaan ja jossa vaaditaan aluksi kumoamaan tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 714/2013 kumoamisesta 10.2.2014 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 125/2014 (EUVL 2014, L 40, s. 9) kantajaa koskevilta osin, ja myöhemmin muut sitä seuraavat säädökset kantajaa koskevilta osin.

Tuomiolauselma

- 1) Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 714/2013 kumoamisesta 10.2.2014 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 125/2014 kumotaan siltä osin kuin se koskee Kurdistanin työväenpuoluetta (PKK).
- 2) Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 125/2014 kumoamisesta 22.7.2014 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 790/2014 kumotaan siltä osin kuin se koskee PKK:ta.
- 3) Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 790/2014 kumoamisesta 26.3.2015 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/513 kumotaan siltä osin kuin se koskee PKK:ta.

- 4) Niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä, joihin sovelletaan erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyyn yhteisen kannan 2001/931/YUTP 2, 3 ja 4 artiklaa, koskevan luettelon ajan tasalle saattamisesta ja muuttamisesta sekä päätöksen 2014/483/YUTP kumoamisesta 26.3.2015 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2015/521 kumotaan siltä osin kuin se koskee PKK:ta.
- 5) Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/513 kumoamisesta 31.7.2015 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1325 kumotaan siltä osin kuin se koskee PKK:ta.
- 6) Niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä, joihin sovelletaan erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyyn yhteisen kannan 2001/931/YUTP 2, 3 ja 4 artiklaa, koskevan luettelon ajan tasalle saattamisesta sekä päätöksen (YUTP) 2015/521 kumoamisesta 31.7.2015 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2015/1334 kumotaan siltä osin kuin se koskee PKK:ta.
- 7) Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/1325 kumoamisesta 21.12.2015 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2425 kumotaan siltä osin kuin se koskee PKK:ta.
- 8) Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2425 kumoamisesta 12.7.2016 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1127 kumotaan siltä osin kuin se koskee PKK:ta.
- 9) Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1127 kumoamisesta 27.1.2017 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/150 kumotaan siltä osin kuin se koskee PKK:ta.
- 10) Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2017/150 kumoamisesta 4.8.2017 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/1420 kumotaan siltä osin kuin se koskee PKK:ta.
- 11) Niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä, joihin sovelletaan erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyyn yhteisen kannan 2001/931/YUTP 2, 3 ja 4 artiklaa, koskevan luettelon ajan tasalle saattamisesta sekä päätöksen (YUTP) 2017/154 kumoamisesta 4.8.2017 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2017/1426 kumotaan siltä osin kuin se koskee kantajaa.
- 12) Lisäksi vaatimus sen toteamiseksi, että tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi 27.12.2001 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 2580/2001 ei voida soveltaa, hylätään.
- 13) Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan PKK:n oikeudenkäyntikulut.
- 14) Euroopan komissio sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 245, 28.7.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.11.2018 – Tempus Energy ja Tempus Energy Technology v. komissio

(Asia T-793/14) ⁽¹⁾

(Valtiontuet — Yhdistyneen kuningaskunnan kapasiteettimarkkinat — Tukijärjestelmä — SEUT 108 artiklan 2 ja 3 kohta — Asetuksen (EY) N:o 659/1999 4 artiklan 3 tai 4 kohdassa tarkoitettu epäilyjen käsite — Suuntaviivat valtiontuesta ympäristönsuojelulle ja energia-alalle vuosiksi 2014 – 2020 — Vastustamatta jättämistä koskeva päätös — Muodollisen tutkintamenettelyn aloittamatta jättäminen — Asianomaisten osapuolten menettelylliset oikeudet)

(2019/C 16/43)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Tempus Energy Ltd (Worcester, Yhdistynyt kuningaskunta) ja Tempus Energy Technology Ltd (Cheltenham, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: aluksi asianajajat J. Derenne, J. Blockx, C. Ziegler ja M. Kinsella, sitten J. Derenne, J. Blockx ja C. Ziegler, ja lopuksi J. Derenne ja C. Ziegler)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: É. Gippini Fournier, R. Sauer, K. Herrmann ja P. Němečková)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: aluksi C. Brodie ja L. Christie, avustajanaan G. Facenna QC, asiamiehenään sitten S. Simmons, M. Holt, C. Brodie ja S. Brandon, avustajanaan G. Facenna QC, asiamiehenään sitten M. Holt, C. Brodie, S. Brandon ja D. Robertson, avustajanaan G. Facenna, QC, ja lopuksi asiamiehenään S. Brandon)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus, jossa vaaditaan kumoamaan 23.7.2014 tehty komission päätös (2014) 5083 final olla vastustamatta kapasiteettimarkkinoille myönnettävää valtiontukea Yhdistyneessä kuningaskunnassa sillä perusteella, että tuki soveltuu sisämarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla (valtioneuvoston päätös 2014/N 2) (EUVL 2014, C 348, s. 5).

Tuomiolauselma

- 1) 23.7.2014 tehty komission päätös (2014) 5083 final olla vastustamatta kapasiteettimarkkinoille myönnettävää valtiontukea Yhdistyneessä kuningaskunnassa sillä perusteella, että tuki soveltuu sisämarkkinoille SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla, kumotaan.
- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Tempus Energy Ltd:n ja Tempus Energy Technology Ltd:n oikeudenkäyntikulut.
- 3) Yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 81, 9.3.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 25.9.2018 – Psara ym. v. parlamentti**(Asiat T-639/15–T-666/15 ja T-94/16) ⁽¹⁾****(Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Euroopan parlamentti — Parlamentin jäsenten korvausten käyttö — Tutustumisoikeuden epääminen — Asiakirjat, joita ei ole olemassa — Henkilötiedot — Asetus (EY) N:o 45/2001 — Tietojen siirtämisen tarpeellisuus — Konkreettinen ja asiakirjakohtainen tutkinta — Oikeus tutustua asiakirjoihin osittain — Kohtuuton hallinnollinen rasite — Perusteluvollisuus)**

(2019/C 16/44)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat:

T-639/15: Maria Psara (Ateena, Kreikka) (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-640/15: Tina Kristan (Ljubljana, Slovenia) (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-641/15: Tanja Malle (Wien, Itävalta) (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-642/15: Wojciech Cieśła (Varsova, Puola) (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-643/15: Staffan Dahllöf (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-644/15: Delphine Reuter (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-645/15 ja T-654/15: České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s. (Praha, Tšekki) (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-646/15: Harry Karanikas (Chalándri, Kreikka) (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-647/15 ja T-657/15: Crina Boros (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-648/15, T-663/15 ja T-665/15: Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica (Riika, Latvia) (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-649/15: Balazs Toth (Budapest, Unkari) (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-650/15: Minna Knus-Galán (Helsinki, Suomi) (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-651/15: Atanas Tchobanov (Plessis-Robinson, Ranska) (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-652/15: Dirk Liedtke (Hampuri, Saksa) (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-653/15: Nils Mulvad (Risskov, Tanska) (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-655/15: Hugo van der Parre (Huizen, Alankomaat) (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-656/15: Guia Baggi (Firenze, Italia) (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-658/15: Marcos García Rey (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-659/15: Mark Lee Hunter (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-660/15: Kristof Clerix (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-661/15: Rui Araujo (Lissabon, Portugali)

T-662/15: Anuška Delić (Ljubljana) (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-664/15: Jacob Borg, (San Ġiljan, Malta) (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-666/15: Matilda Bačelić (Zagreb, Kroatia) (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

T-94/16: Gavin Sheridan (edustajat: asianajajat N. Pirc Musar ja R. Lemut Strle)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: N. Görlitz, C. Burgos ja M. Windisch)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuvat kanteet, joissa vaaditaan kumoamaan 14.9.2015 tehdyt parlamentin päätökset A(2015) 8324 C, A(2015) 8463 C, A(2015) 8627 C, A(2015) 8682 C, A(2015) 8594 C, A(2015) 8551 C, A(2015) 8732 C, A(2015) 8681 C, A(2015) 8334 C, A(2015) 8327 C ja A(2015) 8344 C, 15.9.2015 tehdyt parlamentin päätökset A(2015) 8656 C, A(2015) 8678 C, A(2015) 8361 C, A(2015) 8663 C, A(2015) 8360 C, A(2015) 8486 C ja A(2015) 8305 C, 16.9.2015 tehdyt parlamentin päätökset A(2015) 8602 C, A(2015) 8554 C, A(2015) 8490 C, A(2015) 8659 C, A(2015) 8547 C, A(2015) 8552 C, A(2015) 8553 C, A(2015) 8661 C, A(2015) 8684 C ja A(2015) 8672 C ja 14.1.2016 tehty parlamentin päätös A(2015) 13844 C, joilla parlamentti hylkäsi Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43) perusteella kantajien uudistetut hakemukset, joissa vaadittiin oikeutta tutustua parlamentin asiakirjoihin, jotka sisältävät parlamentin jäsenten korvauksia koskevia tietoja

Tuomiolauselma

1) *Asiat T-639/15–T-666/15 ja T-94/16 yhdistetään tuomion antamista varten.*

2) *Kanteet hylätään.*

3) *Maria Psara, Tina Kristan, Tanja Malle, Wojciech Cieśla, Staffan Dahllof, Delphine Reuter, České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s., Harry Karanikas, Crina Boros, Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica, Balazs Toth, Minna Knus-Galán, Atanas Tchobanov, Dirk Liedtke, Nils Mulvad, Hugo van der Parre, Guia Baggi, Marcos García Rey, Mark Lee Hunter, Kristof Clerix, Rui Araujo, Anuška Delić, Jacob Borg, Matilda Bačelić ja Gavin Sheridan velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 48, 8.2.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2018 – Mad Dogg Athletics v. EUIPO – Aerospinning Master Franchising (SPINNING)

(Asia T-718/16) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Menettämismenettely — EU-sanamerkki SPINNING — Tavaramerkin julistaminen osittain menetetyksi — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 51 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 58 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2019/C 16/45)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Mad Dogg Athletics, Inc. (Los Angeles, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja J. Steinberg)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Aerospinning Master Franchising s. r. o., aiemmin Aerospinning Master Franchising, Ltd, s.r.o. (Praha, Tšekki) (edustaja: asianajaja K. Labalestra)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 21.7.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 2375/2014-5), joka koskee osapuolten Aerospinning Master Franchising ja Mad Dogg Athletics välistä menettämismenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan 21.7.2016 tekemä päätös (asia R 2375/2014-5) kumotaan siltä osin kuin se koskee tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevan, 15.6.1957 tehdyn Nizzan sopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, luokkaan 28 kuuluvia tavaroita ja luokkaan 41 kuuluvia palveluita.
- 2) EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Mad Dogg Athletics, Inc:n oikeudenkäyntikulut.
- 3) Aerospinning Master Franchising s. r. o. vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 462, 12.12.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2018 – Cocchi ja Falcione v. komissio(Asia T-724/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Kansallisten eläkeoikeuksien siirtäminen — Henkilöstösääntöjen 24 artikla — Unionin avustamisvelvollisuus — Kantajien oikeussuojan tarpeen menettäminen oikeudenkäynnin aikana — Lausunnon antamisen raukeaminen ensimmäisessä oikeusasteessa — Syy-yhteys)

(2019/C 16/46)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat: Giorgio Cocchi (Wezembeek-Oppem, Belgia) ja Nicola Falcione (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja S. Orlandi)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Gattinara ja F. Simonetti)

Oikeudenkäynnin kohde

Valitus Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) 2.8.2016 antamasta määräyksestä Cocchi ja Falcione v. komissio (F-134/11, EU:F:2016:194) ja vaatimus kumota kyseinen määräys.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) 2.8.2016 antama määräys Cocchi ja Falcione v. komissio (F-134/11, EU:F:2016:194) kumotaan siltä osin kuin virkamiestuomioistuin totesi, ettei Giorgio Cocchin ja Nicola Falcionen ensimmäisessä oikeusasteessa esittämistä korvausvaatimuksista ollut tarpeen lausua.
- 2) Valitus hylätään muilta osin.
- 3) Cocchin ja Falcionen ensimmäisessä oikeusasteessa nostamansa kanteen, joka käsiteltiin asianumerolla F-134/11, yhteydessä esittämät korvausvaatimukset hylätään.
- 4) Asianosaiset vastaavat korvausvaatimusten käsitteilyyn muutoksenhakumenettelyssä ja ensimmäisessä oikeusasteessa käydyssä oikeudenkäynnissä liittyvistä oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 441, 28.11.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2018 – QB v. EKP(Asia T-827/16) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — EKP:n henkilöstö — Arviointikierros — Urakehitystä koskeva kertomus [2015] — Mahdollisuus ammattijärjestön edustajan läsnäoloon arviointikeskustelussa — Arvioijan objektiivisuutta ja puolueettomuutta koskevien sääntöjen rikkominen — Palkkaus — Palkankorotuksen epäämistä koskeva päätös — Todisteiden tutkittavaksi ottaminen — Henkilöstöön kuuluvan ja hänen valmentajansa (coach) välillä työ sähköpostitse vaihdettu viesti — Vastuu)

(2019/C 16/47)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: QB (edustaja: asianajaja L. Levi)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP) (asiamiehet: F. von Lindeiner ja B. Ehlers, avustajanaan asianajaja B. Wägenbaur)

Oikeudenkäynnin kohde

Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 50 a artiklaan sekä EU-sopimukseen ja EUT-sopimukseen liitetyn Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 36.2 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan yhtäältä kumoamaan kantajaa koskeva arviointikertomus vuoden 2015 arviointikierrokselta ja 15.12.2015 tehty EKP:n päätös palkankorotuksen epäämistä häneltä sekä kumoamaan 2.5.2016 tehty EKP:n päätös kantajan hallinnollisen valituksen hylkäämisestä ja 15.9.2016 tehty EKP:n päätös hänen valituksensa hylkäämisestä, sekä toisaalta korvausta kantajalle aiheutuneeksi väitetystä vahingosta.

Tuomiolauselma

- 1) QB:tä koskeva arviointikertomus vuoden 2015 arviointikierrokselta ja 15.12.2015 tehty Euroopan keskuspankin (EKP) päätös palkankorotuksen epäämisestä QB:ltä kumotaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) EKP vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan QB:n oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 22, 23.1.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.11.2018 – Camomilla v. EUIPO – CMT (CAMOMILLA)

(Asia T-44/17) (¹)

(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — EU-sanamerkki CAMOMILLA — Aikaisempi kansallinen kuviomerkki CAMOMILLA — Mitättömyysvaatimuksen osittainen hylkääminen — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Näyttö — Liitännäiskanne — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 53 artiklan 1 kohdan a alakohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 60 artiklan 1 kohdan a alakohta) — Asetuksen N:o 207/2009 57 artiklan 2 ja 3 kohta (joista on tullut asetuksen 2017/1001 64 artiklan 2 ja 3 kohta))

(2019/C 16/48)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Camomilla Srl (Buccinasco, Italia) (edustajat: asianajajat M. Mussi ja H. Chiappetta)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: L. Rampini ja J. Cerspo Carrillo)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: CMT Compagnia manifatture tessili Srl (CMT Srl) (Napoli, Italia) (edustajat: asianajajat M. Franzosi, V. Jandoli, A. Stein ja G. Rubino)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 21.11.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 2250/2015-5), joka koskee CMT:n ja Camomillan välistä mitättömyysmenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Liitännäiskanne hylätään.
- 3) *Camomilla Srl ja CMT Compagnia manifatture tessili Srl vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne kumpikin velvoitetaan korvaamaan puolet Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) oikeudenkäyntikuluista.*

⁽¹⁾ EUVL C 95, 27.3.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.11.2018 – Mabrouk v. neuvosto

(Asia T-216/17) ⁽¹⁾

(Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Tunisian tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet — Toimenpiteet, jotka on kohdistettu valtion varojen väärinkäytöstä vastuussa oleviin henkilöihin ja heitä lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin — Varojen jäädyttäminen — Niiden henkilöiden, yhteisöjen ja elinten luettelo, joihin varojen jäädyttäminen kohdistuu — Kantajan nimen pysyttäminen luettelossa — Riittämätön tosiseikkaperusta — Ilmeinen arviointivirhe — Oikeudellinen virhe — Hyvän hallinnon periaate — Kohtuullinen aika)

(2019/C 16/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk (Tunis, Tunisia) (edustajat: asianajajat J.-R. Farthouat, N. Boulay ja S. Crosby)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: V. Piessevaux ja J. Kneale)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva kanne, jolla vaaditaan kumoamaan Tunisian tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/72/YUTP muuttamisesta 27.1.2017 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2017/153 (EUVL 2017, L 23, s. 19) ja Tunisian tilanteen johdosta tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2011/72/YUTP muuttamisesta 29.1.2018 annettu neuvoston päätös (YUTP) 2018/141 (EUVL 2018, L 25, s. 38) siltä osin kuin kyseiset päätökset koskevat kantajaa.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) *Mohamed Marouen Ben Ali Ben Mohamed Mabrouk vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 195, 19.6.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.11.2018 – Puola v. komissio(Asia T-241/17) ⁽¹⁾

(Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 585/2011 — Enterohemorragisen Escherichia coli -bakteerin (E. coli) aiheuttamien tautiesiintymien johdosta toteutetut hedelmä- ja vihannesalan väliaikaiset poikkeukselliset tukitoimenpiteet — Sadon korjaamatta jättäminen — Sadon korjaamatta jättäneille tuottajille maksettavan korvauksen suuruus — Puolalle aiheutuneet menot — Perusteluvelvollisuus)

(2019/C 16/50)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamiehet: B. Majczyna, M. Pawlicka, K. Straś ja B. Paziewska)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Stobiecka-Kuik ja D. Milanowska)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva kanne, jolla vaaditaan kumoamaan Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 14.2.2017 annettu komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/264 (EUVL 2017, L 39, s. 12) siltä osin kuin siinä suljetaan Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle Puolan tasavallan hyväksymän maksajaviraston maksamat menot, joiden suuruus on 4 438 056,66 euroa.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Puolan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 195, 19.6.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2018 – ”Pro NGO!” v. komissio(Asia T-454/17) ⁽¹⁾

(Julkiset hankinnat — Tarjouspyyntömenettely — Yksityisen tarkastajan tekemä tutkinta — OLAF:n tekemä tutkinta — Sääntöjenvastaisuuksien toteaminen — Komission päätös, joka koskee kantajalle määrättävää hallinnollista seuraamusta — Hankintamenettelyjen ja unionin yleisestä talousarviosta rahoitettujen avustusten myöntämismenettelyjen ulkopuolelle sulkeminen kuuden kuukauden ajaksi — Merkitseminen varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmää koskevaan tietokantaan — Uusi peruste — Puolustautumisosoikeus)

(2019/C 16/51)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: ”Pro NGO!” (Non-Governmental-Organisations/Nicht-Regierungs-Organisationen) e.V. (Köln, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Scheid)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Dintilhac ja B.-R. Killmann)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan kumoamaan komission 16.5.2017 tekemä päätös hallinnollisesta seuraamuksesta, jolla kantaja on suljettu unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa N:o 966/2012 (EUVL 2012, L 298, s. 1) säädettyjen hankintamenettelyjen ja Euroopan unionin talousarviosta rahoitettujen avustusten myöntämismenettelyjen ulkopuolelle kuuden kuukauden ajaksi, sekä yhdeenteentoista Euroopan kehitysrahastoon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 2.3.2015 annetussa neuvoston asetuksessa (EU) 2015/323 (EUVL 2015, L 58, s. 17) säädettyjen varojen myöntämismenettelyjen ulkopuolelle saman ajanjakson ajaksi

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) "Pro NGO!" (Non-Governmental-Organisations/Nicht-Regierungs-Organisationen) e.V. veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 330, 2.10.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.11.2018 – Foodterapia v. EUIPO – Sperlari (DIETOX)

(Asia T-486/17) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin DIETOX rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisempi EU-kuviomerkki Diator — Suhteellinen hylkäysperuste — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2019/C 16/52)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Foodterapia, SL (Barcelona, Espanja) (edustajat: asianajajat J. C. Erdozain López, J. Galán López ja H. Téllez Robledo)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: A. Folliard-Monguiral)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Sperlari Srl, aiemmin Cloetta Italia Srl (Cremona, Italia) (edustajat: asianajajat P. Pozzi ja G. Ghisletti)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 12.5.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 1611/2016-5), joka koskee Cloetta Italian ja Foodterapian välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.

- 2) Foodterapia, SL vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) ja Sperlari Srl:n oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien jälkimmäisen oikeudelliselle edeltäjälle EUIPO:n valituslautakunnassa käydyistä menettelyistä aiheutuneet välttämättömät kulut.

⁽¹⁾ EUVL C 318, 25.9.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.11.2018 – Szentes v. komissio

(Asia T-830/17) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Palvelukseen ottaminen — Kilpailuilmoitus — Avoin kilpailu — Osallistumisedellytykset — Työkokemus — Valintalautakunnan päätös olla hyväksymättä hakijaa kilpailuun — Uudelleenkäsittelyä koskeva vaatimus — Lainvastaisuusväite — Perusteluvollisuus — Hakemukseen sisältyvien tietojen ottaminen huomioon vääristyneessä muodossa — Ilmeinen arviointivirhe — Kilpailuilmoituksen vastainen menettely)

(2019/C 16/53)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Gyula Szentes (Luxemburg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja F. Moyses)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Mihaylova ja B. Mongin)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva kanne, jolla vaaditaan kumoamaan yhtäältä kilpailun EPSO/AD/330/16 – Ydinenergia-alan hallintovirkamiehet (AD 7) – valintalautakunnan puheenjohtajan 24.2.2017 tekemä päätös olla hyväksymättä kantajaa kilpailun seuraavaan vaiheeseen ja toisaalta tarpeellisilta osin Euroopan unionin henkilöstövalintatoimiston (EPSO) 29.9.2017 tekemä päätös hänen oikaisuvaatimuksensa hylkäämisestä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Gyula Szentes veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 63, 19.2.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.11.2018 – LMP Lichttechnik v. EUIPO (LITECRAFT)

(Asia T-140/18) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Hakemus sanamerkin LITECRAFT rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvaillevuus — Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohta)

(2019/C 16/54)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: LMP Lichttechnik Vertriebs GmbH (Ibbenbüren, Saksa) (edustaja: asianajaja R. Plegge)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: W. Schramek ja D. Hanf)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 8.1.2018 tekemästä päätöksestä (asia R 699/2017-2), joka koskee hakemusta sanamerkin LITECRAFT rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) LMP Lichttechnik Vertriebs GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 161, 7.5.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.9.2018 – H v. neuvosto
(Asia T-271/10 OST) ⁽¹⁾
(Oikeudenkäyntimenettely — Oikeudenkäyntikuluista lausumatta jättäminen)
(2019/C 16/55)
Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: H (edustaja: asianajaja M. Velardo)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: A. Vitro ja F. Naert)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus, jolla pyritään korjaamaan se, ettei 11.4.2018 annetussa tuomiossa H v. neuvosto (T-271/10 RENV, EU:T:2018:180) lausuttu oikeudenkäyntikuluista.

Määräysosa

- 1) 11.4.2018 annetun tuomion H/Conseil (T-271/10 RENV, EU:T:2018:180) 174 kohta kuuluu seuraavasti:

”Työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 133 artiklan, luettuna yhdessä työjärjestyksen 219 artiklan kanssa, mukaan unionin yleinen tuomioistuin päättää kuitenkin kaikista niistä oikeudenkäyntikuluista, jotka ovat aiheutuneet muutoksenhakuasian käsittelystä ja unionin yleisessä tuomioistuimessa vireille tulleista oikeudenkäynneistä, tuomiossa, jolla asian käsittely päätetään tuomioistuimessa. Lisäksi kyseisen työjärjestyksen 134 artiklan 3 kohdan mukaan jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi, kukin asianosainen vastaa omista kuluistaan. Unionin yleinen tuomioistuin voi kuitenkin päättää, että asianosainen vastaa omista kuluistaan. Unionin yleinen tuomioistuin voi kuitenkin velvoittaa asianomaisten omien oikeudenkäyntikulujensa lisäksi korvaamaan suhteellisen osuuden vastapuolen kuluista, jos tämä on perusteltua asiassa ilmenneiden seikkojen vuoksi. Käsiteltävän asian olosuhteissa on syytä päättää yhtäältä, että neuvoston on korvattava kantajan oikeudenkäyntikulut ja vastattava omista kuluistaan muutoksenhakuasiassa annetun tuomion antamiseen asti pelkästään siltä osin kuin ne koskevat kanteen tutkittavaksi ottamiseen liittyvää kysymystä, ja toisaalta, että kantajan on korvattava kaikki muut neuvostolle ja itselleen sekä ennen kyseisen tuomion antamista että sen jälkeen aiheutuneet oikeudenkäyntikulut sekä ennen kyseisen tuomion antamista että sen jälkeen aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

2) 11.4.2018 annetun tuomion *H v. neuvosto* (T-271/10 RENV, EU:T:2018:180) tuomiolauselman 2 kohta kuuluu seuraavasti:

”Neuvosto veloitetaan korvaamaan omat oikeudenkäyntikulunsa ja H:n oikeudenkäyntikulut 19.7.2016 annetun tuomion *H v. neuvosto ja komissio* (C-455/14 P, EU:C:2016:569) antamiseen saakka pelkästään siltä osin kuin ne koskevat kanteen tutkittavaksi ottamiseen liittyvään kysymystä. H:n on korvattava kaikki muut neuvostolle ja itselleen sekä ennen kyseisen tuomion antamista että sen jälkeen aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

3) *H* ja neuvosto vastaavat omista tähän vaatimukseen liittyvistä oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 221, 14.8.2010.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 12.10.2018 – *Taminco v. EFSA*

(Asia T-621/17 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Kasvinsuojeluaineet — Asetus (EY) N:o 1107/2009 — EFSA:n tekemää, tiraamia tehoaineena koskevan hyväksynnän uudelleentarkastelua koskevien päätelmien julkaiseminen — Tiettyjen osien luottamuksellisuutta koskeva pyyntö — Luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön epääminen — Väliitoimihakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2019/C 16/56)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Taminco BVBA (Gent, Belgia) (edustajat: asianajajat C. Mereu ja M. Grunchard)

Vastaaja: Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen (EFSA) (asiamiehet: D. Detken ja S. Gabbi, avustajinaan asianajajat R. van der Hout ja C. Wagner)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Koleva ja I. Naglis)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva hakemus, jossa pyydetään sen EFSA:n 18.7.2017 antaman päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä, jolla hylättiin tiraamia tehoaineena koskevan hyväksynnän uusimista koskevan hakemuksen yhteydessä esitetyt käsittelyn luottamuksellisuutta koskevat vaatimukset

Määräysosa

- 1) Väliitoimihakemus hylätään.
- 2) Asiassa T-725/17 R 19.9.2017 annettu määräys peruutetaan.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 10.10.2018 – *FT v. ESMA*

(Asia T-625/18)

(2019/C 16/57)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: FT (edustaja: asianajaja S. Pappas)

Vastaaja: Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (ESMA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen (ESMA) toimitusjohtajan 9.8.2018 tekemän päätöksen ESMA/41-137-1154, jolla ESMA vaatii palautettavaksi 12 000 euron suuruisen summan, joka liittyy ESMA:lle aiheutuneisiin kuluihin asiassa F-39/14
- kumoamaan tähän liittyvän, ESMA:n 10.8.2018 antaman veloitusilmoituksen nro 4440180170
- velvoittamaan ESMA:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä menettelyssä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan varainhoitoasetuksen⁽¹⁾ 98 artiklaa, ESMA:n varainhoitoasetuksen⁽²⁾ 60 artiklaa ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 170 artiklaa on rikottu ja riidan osapuolten prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatetta on loukattu, koska unionin yleinen tuomioistuin ei ollut määrittänyt määrää, jonka kantaja on väitetysti velkaa ja joka vahvistetaan riidanalaisissa toimitissa, edellä mainitun 170 artiklan mukaisesti.
2. Toinen kanneperuste, jonka mukaan vastaajan vaatimat kulut eivät ole korvattavissa, koska vastaaja ylitti kohtuullisen ajan tällaisten vaatimusten tekemiseen.
3. Kolmas kanneperuste, jonka mukaan vastaaja syyllistyi ilmeiseen arviointivirheeseen kantajan velan osalta, koska vaadittu 12 000 euron määrä on kohtuuton.

⁽¹⁾ Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta 18.7.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) 2018/1046 (EUVL 2018, L 193, s. 1)

⁽²⁾ Hallintoneuvoston päätös Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen varainhoitoasetuksesta ESMA/2014/MB/38.

Kanne 23.10.2018 – Industrial Química del Nalón v. komissio

(Asia T-635/18)

(2019/C 16/58)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Química del Nalón, SA (Oviedo, Espanja) (edustajat: asianajajat K. Van Maldegem, M. Grunchard, R. Crespi ja S Saez Moreno)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja hyväksymään sen

- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajalle aiheuttamansa vahingon
- velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajalle korvauksena vahingosta, joka on aiheutunut kantajalle välittömänä seurauksena aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen 2.10.2013 annetun komission asetuksen (EU) N:o 944/2013 (EUVL 2013, L 261, s. 5) hyväksymisestä siltä osin kuin asetuksessa luokitellaan aine ”piki, kivihiiliterva, korkealämpötilainen” vaaraluokkiin Aquatic Acute 1 (H400) ja Aquatic Chronic 1 (H410), ja jonka kokonaisuusmääräksi arvioidaan 833 628,00 euroa taikka määrä, josta kantaja esittää tarkemman selvityksen oikeudenkäynnin aikana tai jonka unionin yleinen tuomioistuin vahvistaa
- vaihtoehtoisesti määräämään ennen pääasian ratkaisua, että vastaajan on korvattava aiheutettu vahinko, ja velvoittamaan asianosaiset esittämään unionin yleiselle tuomioistuimelle kohtuullisessa ajassa määräyksen antamisesta numerotiedon asianosaisten kesken sovitun korvauksen määrästä tai sen varalta, etteivät asianosaiset pääse sovintoon, velvoittamaan asianosaiset esittämään samassa määräjassaan vaatimuksensa ja täsmälliset numerotiedot niiden tueksi
- velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajalle viivästyskoron korkokannan mukaista hyvityskorkoa vahingon aiheutumisesta lähtien (eli lainvastaisen luokituksen voimaantulopäivästä tai vahingon ilmenemispäivästä lähtien)
- velvoittamaan vastaajan maksamaan suoritettavalle rahamäärälle viivästyskorkoa 8 prosentin korkokannan tai unionin yleisen tuomioistuimen vahvistaman muun asianmukaisen korkokannan mukaan laskettuna tuomion antopäivästä maksun tapahtumiseen asti
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen, joka perustuu siihen, että vastaaja on aiheuttanut kantajalle vahinkoa komission asetuksen (EU) N:o 944/2013⁽¹⁾, jossa aine ”piki, kivihiiliterva, korkealämpötilainen” luokitellaan vaaraluokkiin Aquatic Acute 1 (H400) ja Aquatic Chronic 1 (H410), antamisen ja voimaantulon vuoksi. Unionin tuomioistuin hylkäsi 22.11.2017 Euroopan komission valituksen unionin yleisen tuomioistuimen tuomiosta, jolla asetus N:o 944/2013 oli osittain kumottu ilmeisen arviointivirheen vuoksi siltä osin kuin aine ”piki, kivihiiliterva, korkealämpötilainen” luokiteltiin vaaraluokkiin Aquatic Acute 1 (H400) ja Aquatic Chronic 1 (H410). Kantajalle on aiheutunut kustannuksia lainvastaisen luokituksen soveltamisesta. Vastaaja on vastuussa näistä kustannuksista SEUT 268 ja SEUT 340 artiklan mukaan, koska vastaajan menettely on ollut lainvastaista siten, että se merkitsee riittävän ilmeistä oikeuden rikkomista, aiheutunut vahinko on tosiasiallinen ja varma ja vastaajan menettelyn ja siitä aiheutuneen vahingon välillä on olemassa suora syy-yhteys.

⁽¹⁾ Aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen 2.10.2013 annettu komission asetus (EU) N:o 944/2013 (EUVL 2013, L 261, s. 5).

Kanne 23.10.2018 – Tokai erftcarbon v. komissio

(Asia T-636/18)

(2019/C 16/59)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Tokai erftcarbon GmbH (Grevenbroich, Saksa) (edustajat: asianajajat K. Van Maldegem, M. Grunchard, R. Crespi ja S Saez Moreno)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja hyväksymään sen

- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajalle aiheuttamansa vahingon
- velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajalle korvauksena vahingosta, joka on aiheutunut kantajalle välittömänä seurauksena aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen 2.10.2013 annetun komission asetuksen (EU) N:o 944/2013 (EUVL 2013, L 261, s. 5) hyväksymisestä siltä osin kuin asetuksessa luokitellaan aine ”piki, kivihiiliterva, korkealämpötilainen” vaaraluokkiin Aquatic Acute 1 (H400) ja Aquatic Chronic 1 (H410), ja jonka kokonaisuusmääräksi arvioidaan 66 236,74 euroa taikka määrä, josta kantaja esittää tarkemman selvityksen oikeudenkäynnin aikana tai jonka unionin yleinen tuomioistuin vahvistaa
- vaihtoehtoisesti määräämään ennen pääasian ratkaisua, että vastaajan on korvattava aiheutettu vahinko, ja velvoittamaan asianosaiset esittämään unionin yleiselle tuomioistuimelle kohtuullisessa ajassa määräyksen antamisesta numerotiedon asianosaisten kesken sovitun korvauksen määrästä tai sen varalta, etteivät asianosaiset pääse sovintoon, velvoittamaan asianosaiset esittämään samassa määräjassaan vaatimuksensa ja täsmälliset numerotiedot niiden tueksi
- velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajalle viivästyskoron korkokannan mukaista hyvityskorkoa vahingon aiheutumisesta lähtien (eli lainvastaisen luokituksen voimaantulopäivästä tai vahingon ilmenemispäivästä lähtien)
- velvoittamaan vastaajan maksamaan suoritettavalle rahamäärälle viivästyskorkoa 8 prosentin korkokannan tai unionin yleisen tuomioistuimen vahvistaman muun asianmukaisen korkokannan mukaan laskettuna tuomion antopäivästä maksun tapahtumiseen asti
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen, joka perustuu siihen, että vastaaja on aiheuttanut kantajalle vahinkoa komission asetuksen (EU) N:o 944/2013⁽¹⁾, jossa aine ”piki, kivihiiliterva, korkealämpötilainen” luokitellaan vaaraluokkiin Aquatic Acute 1 (H400) ja Aquatic Chronic 1 (H410), antamisen ja voimaantulon vuoksi. Unionin tuomioistuin hylkäsi 22.11.2017 Euroopan komission valituksen unionin yleisen tuomioistuimen tuomiosta, jolla asetus N:o 944/2013 oli osittain kumottu ilmeisen arviointivirheen vuoksi siltä osin kuin aine ”piki, kivihiiliterva, korkealämpötilainen” luokiteltiin vaaraluokkiin Aquatic Acute 1 (H400) ja Aquatic Chronic 1 (H410). Kantajalle on aiheutunut kustannuksia lainvastaisen luokituksen soveltamisesta. Vastaaja on vastuussa näistä kustannuksista SEUT 268 ja SEUT 340 artiklan mukaan, koska vastaajan menettely on ollut lainvastaista siten, että se merkitsee riittävän ilmeistä oikeuden rikkomista, aiheutunut vahinko on tosiasiallinen ja varma ja vastaajan menettelyn ja siitä aiheutuneen vahingon välillä on olemassa suora syy-yhteys.

⁽¹⁾ Aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen 2.10.2013 annettu komission asetus (EU) N:o 944/2013 (EUVL 2013, L 261, s. 5).

Kanne 23.10.2018 – Bawtry Carbon International v. komissio

(Asia T-637/18)

(2019/C 16/60)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Bawtry Carbon International Ltd (Doncaster, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat K. Van Maldegem, M. Grunchar, R. Crespi ja S Saez Moreno)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja hyväksymään sen

- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajalle aiheuttamansa vahingon
- velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajalle korvauksena vahingosta, joka on aiheutunut kantajalle välittömänä seurauksena aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen 2.10.2013 annetun komission asetuksen (EU) N:o 944/2013 (EUVL 2013, L 261, s. 5) hyväksymisestä siltä osin kuin asetuksessa luokitellaan aine ”piki, kivihiiliterva, korkealämpötilainen” vaaraluokkiin Aquatic Acute 1 (H400) ja Aquatic Chronic 1 (H410), ja jonka kokonaisuudeksi arvioidaan 194 200,06 euroa taikka määrä, josta kantaja esittää tarkemman selvityksen oikeudenkäynnin aikana tai jonka unionin yleinen tuomioistuin vahvistaa
- vaihtoehtoisesti määräämään ennen pääasian ratkaisua, että vastaajan on korvattava aiheutettu vahinko, ja velvoittamaan asianosaiset esittämään unionin yleiselle tuomioistuimelle kohtuullisessa ajassa määräyksen antamisesta numerotiedon asianosaisten kesken sovittu korvauksen määrästä tai sen varalta, etteivät asianosaiset pääse sovintoon, velvoittamaan asianosaiset esittämään unionin yleiselle tuomioistuimelle samassa määräajassa vaatimuksensa ja täsmälliset numerotiedot niiden tueksi
- velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajalle viivästyskoron korkokannan mukaista hyvityskorkoa vahingon aiheutumisesta lähtien (eli lainvastaisen luokituksen voimaantulopäivästä tai vahingon ilmenemispäivästä lähtien)
- velvoittamaan vastaajan maksamaan suoritettavalle rahamäärälle viivästyskorkoa 8 prosentin korkokannan tai unionin yleisen tuomioistuimen vahvistaman muun asianmukaisen korkokannan mukaan laskettuna unionin yleisen tuomioistuimen tuomion antopäivästä maksun tapahtumiseen asti
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen, joka perustuu siihen, että vastaaja on aiheuttanut kantajalle vahinkoa komission asetuksen (EU) N:o 944/2013⁽¹⁾, jossa aine ”piki, kivihiiliterva, korkealämpötilainen” luokitellaan vaaraluokkiin Aquatic Acute 1 (H400) ja Aquatic Chronic 1 (H410), antamisen ja voimaantulon vuoksi. Unionin tuomioistuin hylkäsi 22.11.2017 Euroopan komission valituksen unionin yleisen tuomioistuimen tuomiosta, jolla asetus N:o 944/2013 oli osittain kumottu ilmeisen arviointivirheen vuoksi siltä osin kuin aine ”piki, kivihiiliterva, korkealämpötilainen” luokiteltiin vaaraluokkiin Aquatic Acute 1 (H400) ja Aquatic Chronic 1 (H410). Kantajalle on aiheutunut kustannuksia lainvastaisen luokituksen soveltamisesta. Vastaaja on vastuussa näistä kustannuksista SEUT 268 ja SEUT 340 artiklan mukaan, koska vastaajan menettely on ollut lainvastaista siten, että se merkitsee riittävän ilmeistä oikeuden rikkomista, aiheutunut vahinko on tosiasiallinen ja varma ja vastaajan menettelyn ja siitä aiheutuneen vahingon välillä on olemassa suora syy-yhteys.

⁽¹⁾ Aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen 2.10.2013 annettu komission asetus (EU) N:o 944/2013 (EUVL 2013, L 261, s. 5).

Kanne 23.10.2018 – Deza v. komissio

(Asia T-638/18)

(2019/C 16/61)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Tšekki) (edustajat: asianajajat K. Van Maldegem, M. Grunchar, R. Crespi ja S Saez Moreno)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja hyväksymään sen

- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajalle aiheuttamansa vahingon
- velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajalle korvauksena vahingosta, joka on aiheutunut kantajalle välittömänä seurauksena aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen 2.10.2013 annetun komission asetuksen (EU) N:o 944/2013 (EUVL 2013, L 261, s. 5) hyväksymisestä siltä osin kuin asetuksessa luokitellaan aine ”piki, kivihiiliterva, korkealämpötilainen” vaaraluokkiin Aquatic Acute 1 (H400) ja Aquatic Chronic 1 (H410), ja jonka kokonaisuudeksi arvioidaan 4 784 000,00 Tšekin korunaa (CZK) taikka määrä, josta kantaja esittää tarkemman selvityksen oikeudenkäynnin aikana tai jonka unionin yleinen tuomioistuin vahvistaa
- vaihtoehtoisesti määräämään ennen pääasian ratkaisua, että vastaajan on korvattava aiheutettu vahinko, ja velvoittamaan asianosaiset esittämään unionin yleiselle tuomioistuimelle kohtuullisessa ajassa määräyksen antamisesta numerotiedon asianosaisten kesken sovitun korvauksen määrästä tai sen varalta, etteivät asianosaiset pääse sovintoon, velvoittamaan asianosaiset esittämään unionin yleiselle tuomioistuimelle samassa määräajassa vaatimuksensa ja täsmälliset numerotiedot niiden tueksi
- velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajalle viivästyskoron korkokannan mukaista hyvityskorkoa vahingon aiheutumisesta lähtien (eli lainvastaisen luokituksen voimaantulopäivästä tai vahingon ilmenemispäivästä lähtien)
- velvoittamaan vastaajan maksamaan suoritettavalle rahamäärälle viivästyskorkoa 8 prosentin korkokannan tai unionin yleisen tuomioistuimen vahvistaman muun asianmukaisen korkokannan mukaan laskettuna unionin yleisen tuomioistuimen tuomion antopäivästä maksun tapahtumiseen asti
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen, joka perustuu siihen, että vastaaja on aiheuttanut kantajalle vahinkoa komission asetuksen (EU) N:o 944/2013⁽¹⁾, jossa aine ”piki, kivihiiliterva, korkealämpötilainen” luokitellaan vaaraluokkiin Aquatic Acute 1 (H400) ja Aquatic Chronic 1 (H410), antamisen ja voimaantulon vuoksi. Unionin tuomioistuin hylkäsi 22.11.2017 Euroopan komission valituksen unionin yleisen tuomioistuimen tuomiosta, jolla asetus N:o 944/2013 oli osittain kumottu ilmeisen arviointivirheen vuoksi siltä osin kuin aine ”piki, kivihiiliterva, korkealämpötilainen” luokiteltiin vaaraluokkiin Aquatic Acute 1 (H400) ja Aquatic Chronic 1 (H410). Kantajalle on aiheutunut kustannuksia lainvastaisen luokituksen soveltamisesta. Vastaaja on vastuussa näistä kustannuksista SEUT 268 ja SEUT 340 artiklan mukaan, koska vastaajan menettely on ollut lainvastaista siten, että se merkitsee riittävän ilmeistä oikeuden rikkomista, aiheutunut vahinko on tosiasiallinen ja varma ja vastaajan menettelyn ja siitä aiheutuneen vahingon välillä on olemassa suora syy-yhteys.

⁽¹⁾ Aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen 2.10.2013 annettu komission asetus (EU) N:o 944/2013 (EUVL 2013, L 261, s. 5).

Kanne 23.10.2018 – SGL Carbon v. komissio

(Asia T-639/18)

(2019/C 16/62)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: SGL Carbon SE (Wiesbaden, Saksa) (edustajat: asianajajat K. Van Maldegem, M. Grunchar, R. Crespi ja S Saez Moreno)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja hyväksymään sen

- velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajalle korvauksena vahingosta, joka on aiheutunut kantajalle välittömänä seurauksena aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen 2.10.2013 annetun komission asetuksen (EU) N:o 944/2013 (EUVL 2013, L 261, s. 5) hyväksymisestä siltä osin kuin asetuksessa luokitellaan aine ”piki, kivihiliterva, korkealämpötilainen” vaaraluokkiin Aquatic Acute 1 (H400) ja Aquatic Chronic 1 (H410), ja jonka kokonaismääräksi arvioidaan 1 022 172,00 euroa taikka määrä, josta kantaja esittää tarkemman selvityksen oikeudenkäynnin aikana tai jonka unionin yleinen tuomioistuin vahvistaa
- vaihtoehtoisesti määräämään ennen pääasian ratkaisua, että vastaajan on korvattava aiheutettu vahinko, ja velvoittamaan asianosaiset esittämään unionin yleiselle tuomioistuimelle kohtuullisessa ajassa määräyksen antamisesta numerotiedon asianosaisten kesken sovitun korvauksen määrästä tai sen varalta, etteivät asianosaiset pääse sovintoon, velvoittamaan asianosaiset esittämään unionin yleiselle tuomioistuimelle samassa määräajassa vaatimuksensa ja täsmälliset numerotiedot niiden tueksi
- velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajalle viivästyskoron korkokannan mukaista hyvityskorkoa vahingon aiheutumisesta lähtien (eli lainvastaisen luokituksen voimaantulopäivästä tai vahingon ilmenemispäivästä lähtien)
- velvoittamaan vastaajan maksamaan suoritettavalle rahamäärälle viivästyskorkoa 8 prosentin korkokannan tai unionin yleisen tuomioistuimen vahvistaman muun asianmukaisen korkokannan mukaan laskettuna unionin yleisen tuomioistuimen tuomion antopäivästä maksun tapahtumiseen asti
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen, joka perustuu siihen, että vastaaja on aiheuttanut kantajalle vahinkoa komission asetuksen (EU) N:o 944/2013⁽¹⁾, jossa aine ”piki, kivihiliterva, korkealämpötilainen” luokitellaan vaaraluokkiin Aquatic Acute 1 (H400) ja Aquatic Chronic 1 (H410), antamisen ja voimaantulon vuoksi. Unionin tuomioistuin hylkäsi 22.11.2017 Euroopan komission valituksen unionin yleisen tuomioistuimen tuomiosta, jolla asetus N:o 944/2013 oli osittain kumottu ilmeisen arviointivirheen vuoksi siltä osin kuin aine ”piki, kivihiliterva, korkealämpötilainen” luokiteltiin vaaraluokkiin Aquatic Acute 1 (H400) ja Aquatic Chronic 1 (H410). Kantajalle on aiheutunut kustannuksia lainvastaisen luokituksen soveltamisesta. Vastaaja on vastuussa näistä kustannuksista SEUT 268 ja SEUT 340 artiklan mukaan, koska vastaajan menettely on ollut lainvastaista siten, että se merkitsee riittävän ilmeistä oikeuden rikkomista, aiheutunut vahinko on tosiasiallinen ja varma ja vastaajan menettelyn ja siitä aiheutuneen vahingon välillä on olemassa suora syy-yhteys.

⁽¹⁾ Aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen 2.10.2013 annettu komission asetus (EU) N:o 944/2013 (EUVL 2013, L 261, s. 5).

Kanne 29.10.2018 – August Wolff v. EUIPO – Faes Farma (DermoFaes)

(Asia T-643/18)

(2019/C 16/63)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Thünken)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus sanamerkin DermoFaes rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 15 069 289

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 14.6.2018 asiassa R 1842/2017-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen,
- hyväksyy väitteen ja hylkää riidanalaisen hakemuksen, ja
- velvoittaa EUIPO:n ja tapauksen mukaan väliintulijan korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja EUIPO:ssa käydyistä menettelyistä aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 23.10.2018 – Bilbaína de Alquitranes v. komissio

(Asia T-645/18)

(2019/C 16/64)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Bilbaína de Alquitranes, SA (Luchana-Baracaldo, Biskaja, Espanja) (edustajat: asianajajat K. Van Maldegem, M. Grunchar, R. Crespi ja S Saez Moreno)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja hyväksymään sen
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajalle aiheuttamansa vahingon
- velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajalle korvauksena vahingosta, joka on aiheutunut kantajalle välittömänä seurauksena aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen 2.10.2013 annetun komission asetuksen (EU) N:o 944/2013 (EUVL 2013, L 261, s. 5) hyväksymisestä siltä osin kuin asetuksessa luokitellaan aine ”piki, kivihiiliterva, korkealämpötilainen” vaaraluokkiin Aquatic Acute 1 (H400) ja Aquatic Chronic 1 (H410), ja jonka kokonaismääräksi arvioidaan 488 871,30 euroa taikka määrä, josta kantaja esittää tarkemman selvityksen oikeudenkäynnin aikana tai jonka unionin yleinen tuomioistuin vahvistaa

- vaihtoehtoisesti määräämään ennen pääasian ratkaisua, että vastaajan on korvattava aiheutettu vahinko, ja velvoittamaan asianosaiset esittämään unionin yleiselle tuomioistuimelle kohtuullisessa ajassa määräyksen antamisesta numerotiedon asianosaisten kesken sovitun korvauksen määrästä tai sen varalta, etteivät asianosaiset pääse sovintoon, velvoittamaan asianosaiset esittämään unionin yleiselle tuomioistuimelle samassa määräajassa vaatimuksensa ja täsmälliset numerotiedot niiden tueksi
- velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajalle viivästyskoron korkokannan mukaista hyvityskorkoa vahingon aiheutumisesta lähtien (eli lainvastaisen luokituksen voimaantulopäivästä tai vahingon ilmenemispäivästä lähtien)
- velvoittamaan vastaajan maksamaan suoritettavalle rahamäärälle viivästyskorkoa 8 prosentin korkokannan tai unionin yleisen tuomioistuimen vahvistaman muun asianmukaisen korkokannan mukaan laskettuna unionin yleisen tuomioistuimen tuomion antopäivästä maksun tapahtumiseen asti
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen, joka perustuu siihen, että vastaaja on aiheuttanut kantajalle vahinkoa komission asetuksen (EU) N:o 944/2013⁽¹⁾, jossa aine ”piki, kivihiliterva, korkealämpötilainen” luokitellaan vaaraluokkiin Aquatic Acute 1 (H400) ja Aquatic Chronic 1 (H410), antamisen ja voimaantulon vuoksi. Unionin tuomioistuin hylkäsi 22.11.2017 Euroopan komission valituksen unionin yleisen tuomioistuimen tuomiosta, jolla asetus N:o 944/2013 oli osittain kumottu ilmeisen arviointivirheen vuoksi siltä osin kuin aine ”piki, kivihiliterva, korkealämpötilainen” luokiteltiin vaaraluokkiin Aquatic Acute 1 (H400) ja Aquatic Chronic 1 (H410). Kantajalle on aiheutunut kustannuksia lainvastaisen luokituksen soveltamisesta. Vastaaja on vastuussa näistä kustannuksista SEUT 268 ja SEUT 340 artiklan mukaan, koska vastaajan menettely on ollut lainvastaista siten, että se merkitsee riittävän ilmeistä oikeuden rikkomista, aiheutunut vahinko on tosiasiallinen ja varma ja vastaajan menettelyn ja siitä aiheutuneen vahingon välillä on olemassa suora syy-yhteys.

⁽¹⁾ Aineiden ja seosten luokituksista, merkinnöistä ja pakkaamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1272/2008 muuttamisesta sen mukauttamiseksi tekniseen ja tieteelliseen kehitykseen 2.10.2013 annettu komission asetus (EU) N:o 944/2013 (EUVL 2013, L 261, s. 5).

Kanne 29.10.2018 – ZQ v. komissio

(Asia T-647/18)

(2019/C 16/65)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: ZQ (edustaja: asianajaja C. Cortese)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaiset päätökset ja erityisesti

- a) kumoamaan 15.12.2017 päivätyn ja ARESissa 18.12.2017 rekisteröidyn nimittävän viranomaisen päätöksen HR. E.2/AS/Ares (2017), jonka otsikko on ”Request for assistance D/374/17” ja jolla hylätään pyyntö kyseisestä avustamisesta

- b) kumoamaan tarvittaessa kantajan oikaisuvaatimuksen hylkäämisestä tehdyn nimittävän viranomaisen päätöksen N. R/187/18, HRE.2/Ares (2018), joka on päivätty 19.7.2018
- c) velvoittamaan komission maksamaan vahingosta, joka kantajalle on aiheutunut lukuisista lainvastaisuuksista, joita riidanalainen päätös ilmentää tai joihin tämä päätös kiinteästi liittyy, korvausta 1 000 000 euroa

ja lisäksi

— velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän asian kantaja riitauttaa komission päätöksen kieltäytyä hyväksymästä hänen pyyntöään saada apua siltä osin kuin kyse on häirinnästä, jonka kohteeksi kantaja väittää joutuneensa sukupuolisen suuntautumisensa johdosta.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen

- Kantaja väittää tältä osin, että yleisesti tarkasteltuna ilmeinen arviointivirhe ilmenee selvästi ennakkokäsityksestä, joka mainitussa päätöksessä ilmaistaan ja jonka mukaan kantajan väitteet eivät ole uskottavia, koska ne koskevat hyvin pitkää ajanjaksoa, joka on kulunut ilman että kantaja olisi tehnyt nimenomaista valitusta.
- Ennakkokäsitys on lisäksi ainoa selitys sille, että nimittävä viranomainen on jättänyt käsittelemättä riidanalaisessa päätöksessä joukon valituksessa ilmoitettuja tekoja, joita ei ole arvioitu mitenkään.
- Kantajan väitteitä häirinnästä, jonka kohteeksi hän väittää joutuneensa, on hätäisesti vähätelty niin, että kyse olisi tavallisista huonon organisaation tai luonnollisten ristiriitatilanteiden tapahtumista työympäristössä.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu oikeussääntöjen rikkomiseen

Kantaja väittää tältä osin, että

- a) on sovellettu virheellistä häirinnän käsitettä, joka edellyttää vaatimusta siitä, että tekijä on toiminut vahingoittamistarkoituksessa (animus nocendi)
- b) on sovellettu näyttökriteeriä, joka ei ole sovellettavissa oikeussäännöissä edellytetyn mukainen (todistelua koskeva periaate) vaan joka edellyttää päinvastoin näyttöä siitä, ettei tosiseikoista ja niiden yksiselitteisestä oikeudellisesta luonnehdinnasta ole mitään perusteltua epäilystä
- c) on sovellettu ilmeisen virheellistä näyttökriteeriä siltä osin kuin kyse on valituksessa kuluneelta ajanjaksolta ilmoitettujen tekojen uskottavuuden arvioinnista
- d) on rikottu velvollisuutta toteuttaa tutkinta viran puolesta, kun kyse on uskottavista väitteistä.

3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisesta päätöstä ei ole perusteltu tai perustelut ovat riittämättömät

- Kantaja väittää tältä osin, että riidanalainen päätös on silloinkin, kun otetaan huomioon oikaisuvaatimuksen hylkäämisestä tehtyyn päätökseen sisältyvät perustelut, pitkälti vailla riittäviä perusteluja.

Vahingonkorvausvaatimuksista kantaja väittää, että kaikki oikeuskäytännössä asetetut asiasisältöä koskevat edellytykset täyttyvät nyt kyseessä olevassa asiassa.

Kanne 22.10.2018 – Super bock group, SGPS v. EUIPO – Agus (Crystal)**(Asia T-648/18)**

(2019/C 16/66)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset ja muut osapuolet***Kantaja:* Super bock group, SGPS SA (Leça do Balio, Portugali) (edustaja: asianajaja J. Mioludo)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)*Muu osapuoli valituslautakunnassa:* Agus sp. z o.o. (Varsova, Puola)**Menettely EUIPO:ssa***Riidanalaisen tavaramerkin haltija:* Muu osapuoli valituslautakunnassa*Riidanalainen tavaramerkki:* EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki Crystal – Rekisteröintihakemus nro 15 016 728*EUIPO:ssa käyty menettely:* Väitemenettely*Riidanalainen päätös:* EUIPO:n toisen valituslautakunnan 23.7.2018 asiassa R 299/2018-2 tekemä päätös**Vaatimukset***Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin*

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- hylkää EU-rekisteröintihakemuksen nro 15 016 728 Crystal kaikille kuvauksen kattamille tavaroille
- velvoittaa EUIPO:n ja AGUS sp. z o.o.:n vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet*Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.***Kanne 29. lokakuuta 2018 – Reaktor Group v. EUIPO (REAKTOR)****(Asia T-650/18)**

(2019/C 16/67)

Oikeudenkäyntikieli: *suomi***Asianosaiset***Kantaja:* Reaktor Group Oy (Helsinki, Suomi) (edustaja: L. Laaksonen, asianajaja)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus sanamerkin REAKTOR rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi – Rekisteröintihakemus nro 13 752 522

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 27. elokuuta 2018 asiassa R 2626/2017-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa valituksenalaisen Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (”EUIPO”) Toisen valituslautakunnan 27. elokuuta 2018 asiassa R 2626/2017-2 antaman päätöksen siltä osin, kun Toinen valituslautakunta on Valituksenalaisessa päätöksessään hylännyt Euroopan unionin tavaramerkkihakemuksen 13752522 REAKTOR (”REAKTOR-merkki”) tiettyjen haettujen tavaroiden ja palvelujen osalta luokissa 9, 41 ja 42 EUTMA 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan nojalla; ja hyväksyy REAKTOR-merkkiä koskevan hakemuksen julkaistavaksi ja rekisteröitäväksi kokonaisuudessaan kaikille haetuille tavaroille ja palveluille;
- määrää EUIPO:n korvaamaan Valittajalle valitusasian käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituslautakunnassa koituneet kulut (mukaan lukien asiamiehen kulut).

Kanneperuste

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa on rikottu.

Kanne 12.11.2018 – Soundio v. EUIPO – E-Plus Mobilfunk (Vibble)

(Asia T-665/18)

(2019/C 16/68)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Soundio A/S (Drammen, Norja) (edustajat: asianajajat N. Köster ja J. Albers)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: E-Plus Mobilfunk GmbH (Düsseldorf, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Tavaramerkin Vibble Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti – Euroopan unionin nimeävä kansainvälinen rekisteröinti nro 1 290 194

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 4.9.2018 asiassa R 721/2018-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 9.11.2018 – Pinto Teixeira v. EUH

(Asia T-667/18)

(2019/C 16/69)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: José Manuel Pinto Teixeira (Oeiras, Portugali) (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)

Vastaaja: Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

toteamaan, että

- nimittävän viranomaisen 21.2.2018 tekemä päätös, jolla se kieltäytyi antamasta kantajalle lupaa toimia ulkopuolisissa tehtävissä henkilöstösääntöjen 16 artiklan mukaisesti, kumotaan
- EUH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja maksamaan 10 000 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 16 artiklan rikkomiseen, sikäli kuin riidanalainen päätös tehtiin sen 30 työpäivän määräajan päätyttyä, joka alkoi, kun kantajan ilmoitus aikeesta harjoittaa ammatillista toimintaa tehtävissä lopettamisen jälkeen oli vastaanotettu.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu ilmeisiin arviointivirheisiin, joiden vuoksi riidanalainen päätös on lainvastainen, koska kyseiset tehtävät eivät selvästi liity kantajan kolmen viimeisen palvelusvuoden aikana harjoittamiin tehtäviin eivätkä ne ole ristiriidassa EUH:n intressien kanssa.

Kanne 15.11.2018 – ZU v. komissio

(Asia T-671/18)

(2019/C 16/70)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: ZU (edustaja: asianajaja C. Bernard-Glanz)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 12.10.2018 tehdyn Euroopan komission henkilöstöhallinnon pääosaston (DG HR) linjaan HR.B kuuluvan henkilöstön urakehityksen ja liikkuvuuden yksikön päällikön päätöksen, jolla siirretään kantaja takaisin Euroopan petostentorjuntavirastoon (OLAF)
- kumoaa 29.10.2018 tehdyn komission henkilöstöhallinnon pääosaston linjaan HR.AMC kuuluvan Account Management Centre 4 -yksikön päällikön päätöksen, jossa vahvistetaan väliaikaisesti kantajan nimityspäiväksi 1.12.2018
- kumoaa yhdessä kahden edellä mainitun päätöksen kanssa tarpeellisin osin vielä tulossa olevan nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla hylätään kantajan valitus
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siirtämismenettelyn riittämättömään avoimuuteen, henkilöstösääntöjen 25 artiklan rikkomiseen ja puuttuviin perusteluihin, kantajan puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen tahdonvastaisella siirrolla ja EU:n perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomiseen sekä kuulluksi tulemisen oikeuden loukkaamiseen.
 - 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yksikön etua koskevaan ilmeiseen arviointivirheeseen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen.
 - 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että on jätetty ottamatta huomioon keskeiset seikat, jotka puhuvat kantajan välitöntä siirtoa OLAFiin vastaan, hyvän hallinnon periaatteen loukkaamiseen sekä henkilöstösääntöjen 22 a artiklan soveltamisalaan kuuluvien ilmiantajien suojelun laiminlyöntiin.
 - 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu huolenpitovelvoitteen laiminlyöntiin.
 - 5) Viides kanneperuste, joka perustuu toimivallan väärinkäyttöön.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI